

แผนเผชิญเหตุ ความปลอดภัยในสถานศึกษา

ประจำปีการศึกษา
๒๕๖๔

โรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี 3
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล

คำนำ

เอกสารมาตรการรักษาความปลอดภัย การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน โรงเรียนสมาคม เลขาธิการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๙ เล่มนี้ จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดูแลความปลอดภัย นักเรียนทุกคนในโรงเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ เช่น อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ อุบัติเหตุจากบริเวณสถานศึกษา สภาพแวดล้อมของ สถานศึกษา เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ การเดินทางไป – กลับ การจราจรหน้าโรงเรียน การพา นักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา การร่วมกิจกรรมสำคัญ อุบัติภัย เช่น อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ธรณี พืชภัย และปัญหาทางสังคม เช่น การล่วงละเมิดทางร่างกาย และจิตใจ สารเสพติด การทะเลาะวิวาท การถูกล่อลวง การลักพา ส่อลามกอนาจาร อบายมุข ด้านสุขภาพอนามัยนักเรียน การเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติ

การดำเนินงาน อาศัยนโยบายตามคู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัย การ ดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุ้มครองนักเรียนของสถานศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ขอขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร คณะกรรมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คณะกรรมการ ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้การจัดทำมาตรการ รักษา ความปลอดภัยในสถานศึกษาของโรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

โรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓

รายชื่อผู้ที่สามารถให้ ดูแลช่วยเหลือ และผู้ประสานงาน
กรณีเกิดเหตุตามมาตรการรักษาความปลอดภัย การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน
โรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ครูประจำชั้น	ติดต่อ
๑	นางสาวศิริานิจ หลังแดง	ผู้อำนวยการโรงเรียน	-	๐๘๑-๕๕๓๑๒๗๙
๒	นางชามีลา หลังชาย	หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล ครูชำนาญการพิเศษ	อนุบาล ๒	๐๘๙- ๕๖๕๘๓๔๐
๓	นางสาวธัญญลักษณ์ คงแดง	หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ ครูชำนาญการพิเศษ	ประถมศึกษาปีที่ ๖	๐๙๓ -๖๔๑๑๒๙๕
๔	นายอุสหมาน หมาดหวัง	หัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั่วไป ครูชำนาญการพิเศษ	ประถมศึกษาปีที่ ๓	๐๘๕ -๐๗๗๐๖๖๙
๕	นางนิศาชล กาซอ	หัวหน้ากลุ่มบริหารงานงบประมาณ ครูชำนาญการพิเศษ	ประถมศึกษาปีที่ ๕	๐๘๖ -๒๘๘๑๒๘๖
๖	นางสุรีบ๊ะ หนิมสา	ครูชำนาญการพิเศษ	อนุบาล ๓	๐๘๓-๑๙๓๑๑๑๗๖
๗	นางพรทิพย์ หลังยาหน่าย	ครูชำนาญการพิเศษ	ประถมศึกษาปีที่ ๔	๐๘๙-๖๕๕๕๕๒๐๙
๘	นางสาวยาวารี แซะอาหลี	ครูชำนาญการ	ประถมศึกษาปีที่ ๒	๐๙๔-๕๕๗๐๑๖๗
๙	นางเพ็ญภา เรืองรักษ์	ครูชำนาญการ	ประถมศึกษาปีที่ ๒	๐๖๕-๐๕๑๙๔๑๙
๑๐	ว่าที่ร้อยตรี เจตพล หวันเก	ครู	ประถมศึกษาปีที่ ๖	๐๙๗ -๓๖๑๙๙๖๔
๑๑	นางสาวชลดา ดาหมาด	ครูผู้ช่วย	ประถมศึกษาปีที่ ๑	๐๖๓-๗๘๖๙๙๓๗
๑๒	นางสุดา เหมนะ	พนักงานราชการ	ประถมศึกษาปีที่ ๓	๐๘๖-๒๘๕๕๐๒๔
๑๓	นางสาวอภิญญา ทองสีสัน	ครูอัตราจ้าง	ประถมศึกษาปีที่ ๑	๐๖๒-๕๖๓๑๗๗๓
๑๔	นายศิริศักดิ์ ไบนาหวี	พนักงานบริการ	นักการภารโรง	๐๙๐-๗๑๕๘๔๗๑

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ข้อมูลทั่วไป	๑
ข้อมูลผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา	๓
ข้อมูลนักเรียน	๓
มาตรการรักษาความปลอดภัย การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน	๔
มาตรการรักษาความปลอดภัย	๑๐
มาตรการการเฝ้าระวัง	๑๒
การขับเคลื่อนงานเฝ้าระวังภัย ป้องกันการเกิดเหตุ	๑๓
การดำเนินการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียน	๒๗
การเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติ	๓๐
- การฝึกอบรม “แรงสั่นสะเทือนจากใต้พิภพ : เตรียมพร้อมรับมือแผ่นดินไหว”	๓๓
- การฝึกอบรม “คลื่นยักษ์ถล่มฝั่ง : การเอาชีวิตรอดจากสึนามิ”	๔๑
- การฝึกอบรม “เรียนรู้และป้องกันอันตรายจากดินถล่ม”	๕๐
- การฝึกอบรม “น้ำมาท่วมไว : อยู่รอดปลอดภัยในอุทกภัย”	๕๖
- การฝึกอบรม “ไฟลุกลามกลางพงไพร : ป้องกันและรับมือไฟป่า”	๖๐
บทบาทของโรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓	๖๓
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๖๕
ภาคผนวก	๖๖

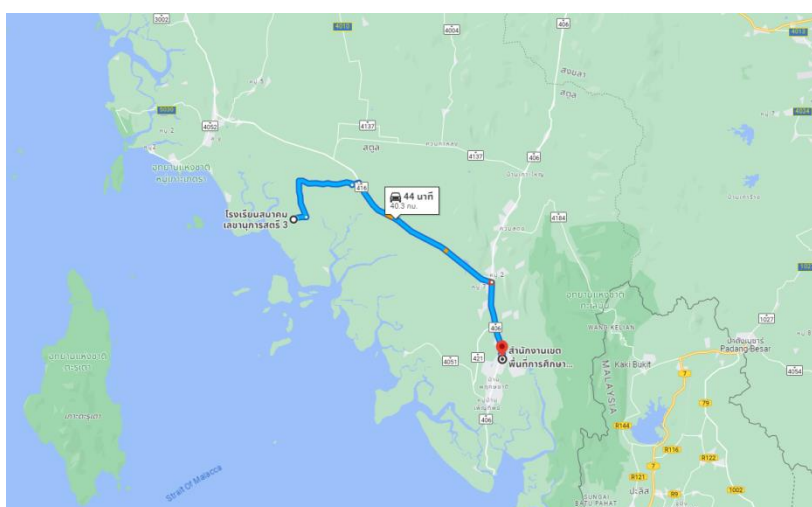
ข้อมูลทั่วไป

๑.ข้อมูลทั่วไป

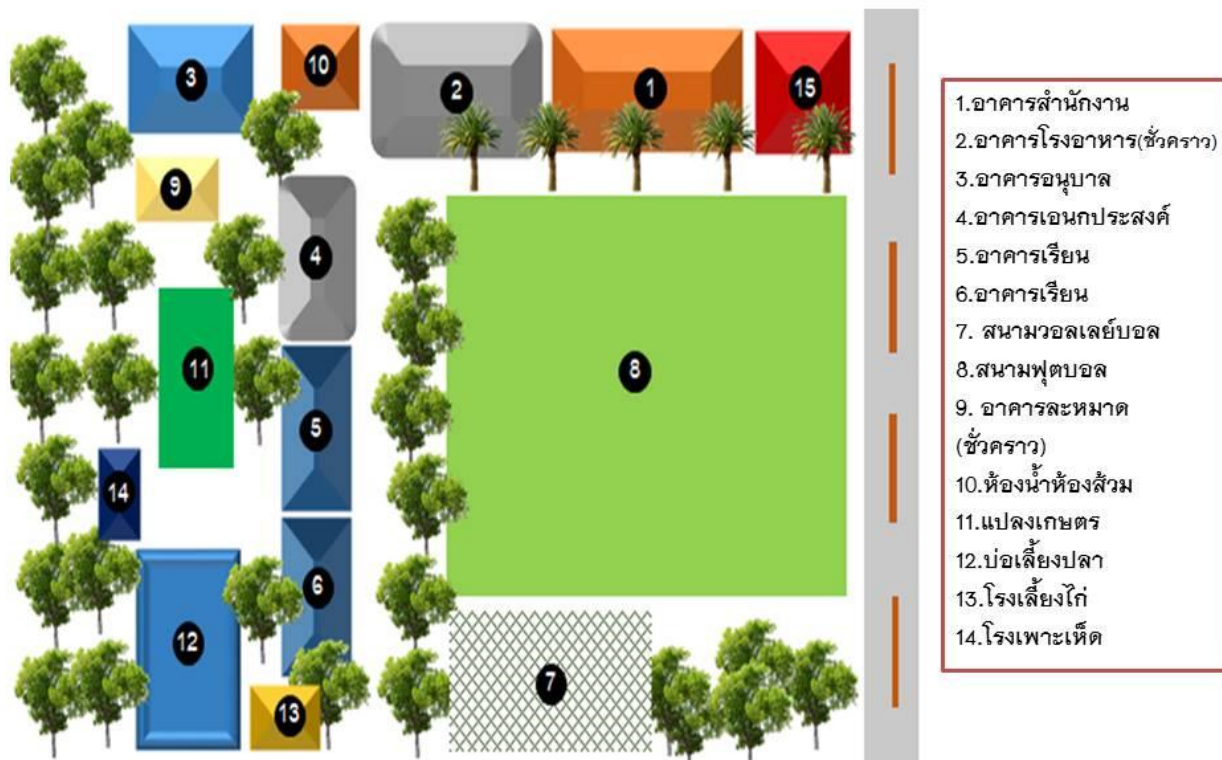
ผู้อำนวยการโรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลสาคร อำเภотаแพ จังหวัดสตูล รหัสไปรษณีย์ ๙๑๑๕๐ e-mail : samakomsatree๓@gmail.com

เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ๒ - ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เขตพื้นที่บริการการศึกษา มีเขตพื้นที่บริการ ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๕ บ้านปลักแรด, หมู่ที่ ๖ บ้านคลองบัน,

ในปีการศึกษา ๒๕๖๙ มีนักเรียน จำนวน ๑๓๘ คน มีครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๑๔ คน ระยะทางจากโรงเรียนถึง สพป.สตูล ๔๐.๓ กม. โดยทางรถยนต์

แผนผังโรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี 3

วิสัยทัศน์ (VISION)

โรงเรียนน่าอยู่ ครูดี นักเรียนมีคุณภาพ ชุมชนร่วมใจ ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

พันธกิจ (Mission)

ทำโรงเรียนให้น่าอยู่ พัฒนาครูและนักเรียนให้มีคุณภาพ แสวงหาความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์ (Strategy)

โรงเรียนสะอาด ภูมิทัศน์ดี มีความปลอดภัย ระบบสื่อสารทันสมัย นำมาใช้เพิ่มคุณค่า

เอกลักษณ์ (School Character)

สอนทักษะชีวิต พัฒนาความคิด สู้จิตสาธารณะ

อัตลักษณ์ (School Identity)

SMART

S : Strong : สุขภาพดี

M : Morality : มีคุณธรรม

A : Active : ใฝ่เรียน ใฝ่รู้

T : Technology : มีเทคโนโลยี

๒. ข้อมูลผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา

๒.๑ ผู้บริหารโรงเรียน นางสาวศิริานิจ หลังแดง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

วุฒิการศึกษาสูงสุด การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา และครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ

๒.๒ ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนครู และบุคลากรทางการศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๖๙

วุฒิการศึกษา	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	พนักงานราชการ	ครูอัตราจ้าง	นักการภารโรง	รวม
ป.โท	๑	๒	-	๑	-	๔
ป.ตรี	-	๘	๑	-	-	๙
ม.๖	-	-	-	-	๑	๑

๓. ข้อมูลนักเรียน

จำนวนนักเรียนปีการศึกษา ๒๕๖๙ รวม ๑๓๘ คน ดังนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙)

ระดับชั้น	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล ๑	๐	๐	๐
อนุบาล ๒	๙	๕	๑๔
อนุบาล ๓	๔	๗	๑๑
รวมอนุบาล	๑๓	๑๒	๒๕
ป.๑	๙	๑๒	๒๑
ป.๒	๗	๑๑	๑๘
ป.๓	๙	๙	๑๘
ป.๔	๗	๑๐	๑๗
ป.๕	๔	๑๔	๑๘
ป.๖	๑๒	๙	๒๑
รวมประถม	๔๘	๖๕	๑๑๓
รวมทั้งสิ้น	๖๑	๗๗	๑๓๘

**มาตรการรักษาความปลอดภัย การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน
โรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล**

๑. นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัย การดูแลช่วยเหลือ และคุ้มครองนักเรียน ของโรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล

นักเรียน คือ หัวใจของการจัดการศึกษา โรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล มีความตระหนักในความสำคัญ และเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้อง ร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรม ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม อุบัติเหตุ และอุบัติภัย ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน ดังนั้นโรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ซึ่งมี ภารกิจและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ

๑. เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนในสังกัดด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติภัย และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ

๒. เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนในสังกัด ให้มีความพร้อมสามารถป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้อง การดูแลช่วยเหลือ และคุ้มครองความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข

๔. เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนในสังกัด โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ผู้ที่รับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน

๒. เป้าหมาย

๑. นักเรียนทุกคนในโรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย

๒. ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีแนวทางในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักเรียน

๓. เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน

๓. ยุทธศาสตร์

๑. โรงเรียนในสังกัดจัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของ ครู ผู้ปกครอง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๒ กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล

๓. มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนในสังกัด แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑.ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย ภัยจากสภาพแวดล้อม และ ภัยอื่นๆ
๒.กำหนดมาตรการหลัก	กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข
๓.กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของสถานศึกษา
๔.กำหนดกิจกรรม	กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
๕.กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและ แก้ไขอุบัติเหตุ		
๑. อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ(ต่อ)	๑.ตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคารอย่างสม่ำเสมอ ๒.แต่งตั้งบุคลากรในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓.สร้างความตระหนักและให้ความรู้การรักษาความปลอดภัยแก่นักเรียน ๔.จัดทำป้ายข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตราย ๕.ซ่อมแซมส่วนประกอบอาคารให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครู บุคลากรที่ รับผิดชอบ ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ(ต่อ)	๖.จัดให้มีแผนการป้องกันและการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุ ฉุกเฉิน	
๒. อุบัติเหตุจากบริเวณสถานศึกษา	๑.แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับติดตามดูแล การรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒.จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่ง สถานพยาบาล ๓.หลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนต้นไม้ ๔.จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย เสมอ ๕.จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๖.จัดให้มีความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่พบ วัตถุ สิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ๘.จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๙.จัดให้มีการบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสม่ำเสมอ ๑๐.จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย ๑๑.หลีกเลี่ยงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาหรือเครื่องเล่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครูเวรประจำวัน ๓.ครูอนามัยโรงเรียน ๔.นักการภารโรง ๕.เจ้าหน้าที่สถานี อนามัย ๖.นักเรียน ๗.ผู้ปกครอง
๓.อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	๑.มีการสำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมภายใน สถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒.แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓.ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔.จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหา สิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑.ผู้บริหารสถาน ศึกษา ๒.ครู ๓.นักเรียน ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔. อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ	๑. ตรวจสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ก่อนใช้ทุกครั้ง ๒. ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของ อุปกรณ์ ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในที่เก็บทุกครั้งอย่างเป็น ระเบียบปลอดภัย ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ให้ ถูกต้องเหมาะสมกับประเภทกิจกรรม	๑.ผู้บริหารสถาน ศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.นักเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน
๕. อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา การจราจรหน้าโรงเรียน	๑.สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการ รับ-ส่ง นักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยานให้ขี่ทางซ้ายและเป็นแถว ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คคนนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอย รับ-ส่ง นักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑.ผู้บริหารสถาน ศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.นักเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน
๖. อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา	๑.ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒.เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓.จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔.จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕.จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน ๖.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗.ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน	๑.ผู้บริหารสถานศึกษา ๒.ครู ๓.ผู้รับผิดชอบนักเรียนไปศึกษางานนอก สถานที่ ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจ สภาพรถยนต์และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย	
๗. อุบัติเหตุจากการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๒. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๓. ให้ความรู้นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัยทุกครั้ง ๕. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น ๗. จัดเตรียมหน่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้นทุกครั้ง ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจ สภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติภัย		
๑. อัคคีภัย	๑. แต่งตั้งกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้นักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. วางแผนรับสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า ๕. จัดแหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือไว้ล่วงหน้า ๖. จัดสิ่งรกรุงรังในบริเวณสถานศึกษา อาคาร และห้องต่าง ๆ ๗. รายงานต้นสังกัดทันที	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
๒. วาตภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๖.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗.จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	
๓. อุทกภัย	๑.ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒.จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓.ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ๔.ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๕.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖.จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน
๔. ธรณีพิบัติภัย	๑.ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒.จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓.ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ๔.ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๕.ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๖.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗.จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม อาทิ เช่น พฤติกรรมทางเพศ / พฤติกรรมรุนแรง/ ฯลฯ	๑.จัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ๒.จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓.จัดให้มีการวางแผนป้องกันภัย ๔.จัดให้การบริการให้คำปรึกษา ๕.จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา ๖.จัดให้มีป้ายนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับสื่อต่างๆ ๗.จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที ๘.จัดประชุมผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางวางแผนป้องกันและแก้ไข	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด	๑.จัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ๒.จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓.จัดให้มีการวางแผนป้องกันภัย ๔.จัดให้บริการให้คำปรึกษา ๕.จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา ๖.จัดให้มีป้ายนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับสื่อต่างๆ ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชน เพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที ๘.จัดประชุมผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางวางแผนป้องกันและแก้ไข	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

**มาตรการรักษาความปลอดภัย การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน
โรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกล**

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมทำให้คนไทยในยุคปัจจุบันเผชิญกับภาวะความเสี่ยงกับภัยต่าง ๆ รอบตัว จึงเกิดการตื่นตัวและสนใจในการค้นหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อพัฒนาตนเองและคนรอบข้าง การนำเสนอ ข่าวเด็กและเยาวชน ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษาที่ประสบภัยและได้รับผลกระทบจึงได้รับความสนใจจากสื่อต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง รวมถึงการนำเสนอข่าวที่มีความรุนแรง บิดเบือนข้อเท็จจริงของสื่อ ส่งผลต่อความปลอดภัย ของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องคอยระมัดระวัง ป้องกัน เฝ้าระวังการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเพื่อให้เด็กนักเรียนมีความปลอดภัยสูงสุด โรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี ๓ ตระหนักในการสร้างความปลอดภัยให้แก่เด็กนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความสุขและมีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรม ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักป้องกันตนเองในสถานะคับขัน และจัดการกับชีวิตได้อย่างมี ประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนการเฝ้าระวังภัยในสถานศึกษา ด้วย ๔ มาตรการคือ

๑. มาตรการการป้องกันและเฝ้าระวัง
๒. มาตรการการเผชิญเหตุและลดความรุนแรงของข่าว
๓. มาตรการการช่วยเหลือ เยียวยาบำรุงขวัญ
๔. มาตรการการรายงานการเกิดเหตุ

ทั้งนี้เพื่อให้ โรงเรียนสามารถขับเคลื่อนงานติดตามเฝ้าระวังภัยและการให้ข้อมูลข่าวสารนักเรียนทุกคน ได้รับการปกป้องและคุ้มครองความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง และสามารถอยู่ในสังคมอย่างปลอดภัยและมีความสุข

๑. เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติเหตุ และด้านปัญหา ทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของ นักเรียนเป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน ให้มีความพร้อมสามารถป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่าง มีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้อง และคุ้มครองความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ผู้ที่รับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน

๒) เป้าหมาย

(๑) นักเรียนทุกคนในโรงเรียนได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย

(๒) ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนมีแนวทางในการ ป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักเรียน

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน

๓) ยุทธศาสตร์

(๑) โรงเรียนจัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของ ครู ผู้ปกครอง และ เครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) มาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน การเฝ้าระวังภัยในสถานศึกษา และการให้ข้อมูล ข่าวสาร

มาตรการที่ ๑ การเฝ้าระวังภัยป้องกันการเกิดเหตุในสถานศึกษา

มาตรการที่ ๒ การเผชิญเหตุ และการลดความรุนแรงของข่าว

มาตรการที่ ๓ การช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบ

มาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

**มาตรการการเฝ้าระวัง ป้องกันการเกิดเหตุ การรายงานข้อมูลข่าวสารและการแก้ไขช่วยเหลือ
เมื่อเกิดเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา**

มาตรการเฝ้าระวังและป้องกันภัยในสถานศึกษา เป็นโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) ดำเนินการขับเคลื่อนการเฝ้าระวังภัยในสถานศึกษา ด้วย ๔ มาตรการคือ มาตรการการเฝ้าระวัง ป้องกันการเกิดเหตุในสถานศึกษา มาตรการการเผชิญเหตุและลดความรุนแรงของข่าว มาตรการการช่วยเหลือ เยียวยาบำรุงขวัญ และมาตรการการรายงานการเกิดเหตุขึ้น การติดตามสถานการณ์จากสื่อมวลชนทุกแขนง โดยเฉพาะการเกิดเหตุรุนแรง เหตุฉุกเฉิน เร่งด่วนที่สำคัญ หรือน่าสนใจเป็นพิเศษ พร้อมทั้งรวบรวมข่าวสารของโรงเรียนในเขตพื้นที่ ที่กระทบต่อความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียนมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อกลั่นกรองข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และสามารถจัดการนำเสนอและให้ข่าวผ่านสื่อต่าง ๆ ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทั้งหน่วยงานต้นสังกัด และประชาชน รวมทั้งประสาน และเสนอแนะการปฏิบัติงานด้านข่าว กับหน่วยงานด้านความมั่นคงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการป้องกัน และการนำเสนอข่าวเชิงบวก รวมทั้งกระบวนการช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการ ปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคม อย่างปลอดภัยและมีความสุข

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้นักเรียน ของโรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ เน้นการมีส่วนร่วม ระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชนและเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑.ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อ วิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
๒.กำหนดมาตรการหลัก	กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข
๓.กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณี ของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
๔.กำหนดกิจกรรม	กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
๕.กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

**การขับเคลื่อนงานเฝ้าระวังภัย ป้องกันการเกิดเหตุ การรายงานข้อมูลข่าวสารและแก้ไขช่วยเหลือ
เมื่อเกิดเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา**

การติดตามเฝ้าระวังภัยในสถานศึกษา หมายถึง การกำกับ ติดตาม เฝ้าระวังการเกิดอุบัติเหตุ ภัยบุคคล และสาธารณภัย รวมถึงการให้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อไม่ให้เกิดหรือลดความรุนแรงของภัยที่คุกคามเป็นอันตราย ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อชีวิตของนักเรียนและครูบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

การให้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การให้โอกาสในการรับรู้สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้น จะทำโดยสภาพของสิ่งนั่นเอง หรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่า จะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือ เสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งบันทึกไว้ปรากฏได้

๑. มีแผนการเฝ้าระวังภัย ป้องกันการเกิดเหตุในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

แนวทางการดำเนินงาน

๑) แต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังภัยและการให้ข้อมูลข่าวสาร

๒) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกลาง เพื่อการบริหารจัดการเฝ้าระวังภัยและการรายงานข่าวสาร ให้ถูกต้องรวดเร็ว ฉับไวและทันสมัย พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกลาง เพื่อการบริหารจัดการเฝ้าระวังภัยและ การรายงานข่าวสารให้ถูกต้องรวดเร็ว ฉับไวและทันสมัย “ศูนย์เฝ้าระวังภัยและการให้ข้อมูลข่าวสารโรงเรียน”

๓) จัดทำแผนการเฝ้าระวังภัย ป้องกันการเกิดเหตุ การรายงานข้อมูลข่าวสาร แผนการเตรียมความพร้อม แก้ไขช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา

๔) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวังภัยในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในการเฝ้าระวังภัยป้องกันการเกิดเหตุ ในสถานศึกษาและการรายงานข่าวสาร

แนวทางการดำเนินงาน

๑) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการเฝ้าระวังภัย การแจ้งรายงานข้อมูล ข่าวสารที่เป็นจริงให้กับครู และบุคลากรทางการศึกษา ผู้ประสานงาน และสามารถสื่อสารสร้างความเข้าใจให้กับสาธารณชน และสื่อมวลชนได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ

๒) พัฒนาครู และบุคลากรด้านการศึกษาในการเฝ้าระวังภัย ป้องกันการเกิดเหตุ และการรายงานข่าวสาร รวมทั้งวางแผนปฏิบัติการจัดกิจกรรมลดความเสี่ยง และการเตรียมความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดย ปฏิบัติงานร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓) สร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ

๔) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนการเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสาร

๓. การป้องกันการเกิดเหตุสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา

แนวทางการดำเนินงาน

๑) ประเมินการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา

๑.๑) ศึกษาแนวทางการป้องกันการเกิดเหตุในสถานศึกษา

๑.๒) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินความเสี่ยงการประสบภัยด้านอุบัติเหตุ ภัยบุคคล และสาธารณภัย

๑.๓) การวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงาน ระดับความเสี่ยง ความเป็นไปได้ในการเกิดความปลอดภัยในสถานศึกษา และผลกระทบของภัยแต่ละประเภท

๑.๔) จัดทำมาตรการการป้องกันเหตุตามผลการประเมินความเสี่ยง

๑.๕) จัดทำแผนงาน/โครงการเพื่อดำเนินการลดความเสี่ยงการเกิดเหตุในแต่ละมาตรการ

๔. การมีส่วนร่วมและประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคีเครือข่าย

แนวทางการดำเนินงาน

๑) จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังภัย ป้องกันการเกิดเหตุและการรายงานข้อมูลข่าวสารโรงเรียน เตรียมพร้อมป้องกันและสามารถป้องกันแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ ภัยบุคคลและสาธารณภัย ที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน

๒) แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประจำศูนย์ฯ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธาน ผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นรองประธาน ผู้แทนครู ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน และครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเป็นเลขานุการ มีหน้าที่

๒.๑) ให้ความเห็นชอบแผนการเฝ้าระวังภัย ป้องกันการเกิดเหตุและการให้ข้อมูลข่าวสารในสถานศึกษา

๒.๒) กำหนดมาตรการการติดตามเฝ้าระวังป้องกันภัยและการให้ข้อมูลข่าวสารในสถานศึกษาตาม ความเหมาะสมวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ระดับความรุนแรงของเหตุที่เกิดขึ้น

๒.๓) ดำเนินการแก้ปัญหาตามแนวทางที่กำหนด

๒.๔) กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือ เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบตามความเหมาะสม

๓) แต่งตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงในสถานศึกษา เช่น เครือข่ายนักเรียนแกนนำ เครือข่ายผู้ปกครองเครือข่ายผู้นำชุมชน เป็นต้น เพื่อขับเคลื่อนการเฝ้าระวังภัยตามมาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษา

๔) กำกับ ติดตาม และประเมินผลและรายงานผล

รายการดำเนินการตามมาตรการที่ ๑ การเฝ้าระวังภัยป้องกันการเกิดเหตุในสถานศึกษา

สำรวจ ป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. ภัยอุบัติเหตุ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพโรงเรียน		
๑.๑ อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ	๑. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๒. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๓. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้างและส่วนประกอบ อาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ความจำเป็น ๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษาเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ ๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตรายทุกชั้นเรียน และแผนผัง ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้าย กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑.ผู้บริหาร โรงเรียน ๒.ครูที่ปรึกษา ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน
๑.๒ อุบัติเหตุบริเวณสถานศึกษา	๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแล การรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมนิเทศนักเรียนเบื้องต้น และนำส่งสถานพยาบาล ๓. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/บ่อน้ำ/สระน้ำ อย่างเข้มงวด ๔. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และบำรุงดูแล รักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ๕. จัดทำป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงอุบัติเหตุ ๖. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนที่พบวัตถุ สิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง ๘. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๙. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูเวรประจำวัน ๓. ครูอนามัยโรงเรียน ๔. นักการภารโรง ๕.เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑.๓ อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	๑. มีการสำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหา สิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. ๖. คณะกรรมการหมู่บ้าน .อบต. ๖. ชุมชน
๑.๔ อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ต่างๆ	๑. ตรวจสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ก่อนใช้ทุกครั้ง ๒. ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์ ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในที่เก็บทุกครั้งอย่างเป็นระเบียบปลอดภัย ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับประเภทกิจกรรม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. คณะกรรมการหมู่บ้าน .อบต. ๗. ชุมชน
๑.๕ อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการ รับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยานให้ชิดทางซ้ายและเป็นแถว ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๑.๖ อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจ สภาพรถยนต์และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย	
๑.๗ อุบัติเหตุจากการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๒. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๓. ให้ความรู้นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัยทุกครั้ง ๕. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น ๗. จัดเตรียมหน่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้นทุกครั้ง ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสภาพ รถยนต์และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
๒. ด้านสาธารณภัย		
๒.๑ อัคคีภัย	๑. แต่งตั้งกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. จัดการเรียนการสอนบูรณาการเนื้อหา “เมื่อเกิดเหตุอัคคีภัย ในโรงเรียน” ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. วางแผนรับสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า ๕. จัดแหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือไว้ล่วงหน้า ๖. ขจัดสิ่งรกรุงรังในบริเวณสถานศึกษา อาคารและห้องต่างๆ ๗. จัดทำแผนซ้อมหนีภัยฉุกเฉิน และฝึกซ้อมแผนหนีไฟไหม้ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้งจากวิทยากรภายนอก ๘. รายงานต้นสังกัดทันที	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
๒.๒ วาตภัย	๑. จัดทำแผนอบรมสร้างความรู้ครู บุคลากรและนักเรียนในกรณี เกิดเหตุการณ์วาตภัยรุนแรง การปฏิบัติตนให้พ้นจากอันตราย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยวิทยากรภายนอก	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๒. จัดการเรียนการสอนบูรณาการเนื้อหา “เมื่อเกิดเหตุการณ์ ภัยพิบัติในโรงเรียน” ในรายวิชา วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ๓. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๔. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๕. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๖. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๗. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๘. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	
๒.๓ อุทกภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ๔. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๕. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐ/เอกชน และจัดทำฐานข้อมูล เบอร์โทรศัพท์ เพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที ๗. จัดให้มีระบบป้องกันความเสี่ยงจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Server) เช่น เครื่องสำรองไฟเพื่อการใช้งาน ทั้งโรงเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน
๒.๔ ธรณีพิบัติภัย	๑. จัดอบรมความรู้กรณีเหตุการณ์แผ่นดินไหว/การปฏิบัติตนให้ พ้นจากอันตรายแก่ครู บุคลากร และนักเรียน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๒. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐ/เอกชน และจัดทำฐานข้อมูล เบอร์โทรศัพท์ เพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที ๘. จัดให้มีระบบป้องกันความเสี่ยงจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Server) เช่น เครื่องสำรองไฟเพื่อการใช้งาน ทั้งโรงเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๙. จัดทำแผนซ้อมแผนดินไหว อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยวิทยากรภายนอก	
๒.๕ ด้านสัตว์มีพิษ	๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัย ของสัตว์มีพิษเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่นักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่ครูบุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจน วิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณี ได้รับพิษ ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณ รั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่ อาศัยของสัตว์มีพิษ เบื้องต้น ๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัด แหล่ง เพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลกรณีที่ได้รับพิษ จากสัตว์มีพิษ ๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน
๓. ภัยบุคคล ด้านการดำเนินชีวิต		
๓.๑ สารเสพติด	๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนักและให้ นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหายุ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถ ที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น ๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน ๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม ๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๘. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ๑๐. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ	
๓.๒ กลับแก๊ง รังแกกัน	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง ๒. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ครูที่ปรึกษาสอดส่องดูแลใกล้ชิดและรายงานตามลำดับขั้น ๖. จัดกิจกรรมผูกสัมพันธ์ สร้างการรับรู้และความเข้าใจ การอยู่ร่วมกันในสังคม สมานีสร้างปัญญา โครงการคุณธรรม จิตตปัญญา ๗. ประสานงาน ครู ผู้ปกครองเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน
๓.๓ สื่อลามกอนาจาร	๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแล ตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่ ๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษ หากพบนักเรียน นำสื่อลามกอนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อบริษัท ประสานงาน ผู้ปกครอง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๓.๔ อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษาโรงเรียนเป็นเขตปลอดอบายมุข ทุกประเภท ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักโทษภัยและปัญหาอบายมุข ที่มีผลกระทบต่อการเรียนและความเป็นอยู่ของนักเรียน ๓. มอบหมายครูที่ปรึกษา ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรม ของนักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรีบ ดำเนินการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมในเบื้องต้น ๔. สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูล แผนที่ตั้ง เพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูล แผนที่ตั้ง เพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลาน อย่าง ใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำกิจกรรม นอกบ้าน รวมทั้งการ ใช้สื่อ เทคโนโลยีในครอบครัว ไปในทางที่ไม่เหมาะสม ๗. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ในการให้ข้อมูลข่าวสารและ ติดตามสอดส่องดูแลป้องกัน ไม่ให้นักเรียน ไปมั่วสุม ในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ๘. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ๙. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญห และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน ๑๐. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตรา ตามแหล่งอบายมุข ต่าง ๆ โดยการประสานความ ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงาน ที่รับผิดชอบหรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน
๓.๕ อินเทอร์เน็ตและเกม	๑. ให้ความรู้นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่อ อินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขันดูแลตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

รายการ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๔. ครูฝ่ายกิจการนักเรียนและครูที่ปรึกษา ากับติดตาม การมา เรียน ของนักเรียนและประสานกับผู้ปกครองในการเดินทาง ไป – กลับ ระหว่างบ้าน และโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสม ตาม บริบทของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรม ให้ความรู้ใน เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้ อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ต่างๆ ๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อ ติดตาม ตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม ที่ให้บริการนักเรียน ช่วงเวลาเรียน	
๓.๖ พฤติกรรมซู้สาว	๑. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสม ในทางสังคมให้กับ นักเรียน ๒. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปกป้องคุณธรรม จริยธรรม ที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสม ๓. มอบครูที่ปรึกษา ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลัง ดำเนินการ แก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญห ในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน
๓.๗ การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ ๓.๘ การทำร้ายร่างกาย และฆ่าตัวตาย ๓.๙ การถูกล่อลวงและการลักพา	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มี พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะ ห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้ค าปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความดูแลช่วยเหลือ ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็ก และครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

รายการดำเนินการตามมาตรการที่ ๒ การเผชิญเหตุและลดความรุนแรงของข่าว

๑. การบริหารจัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือหากเกิดเหตุ

แนวทางการดำเนินงาน

- ๑) จัดทำแผน/มาตรการเผชิญเหตุ และลดความรุนแรงของข่าว
- ๒) ประชุมชี้แจง สร้างความตระหนักในการช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุแก่บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
- ๓) จัดทำสื่อ เอกสาร คู่มือ ให้ความรู้แก่บุคลากรในโรงเรียน
- ๔) จัดการระงับเหตุ การช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในโรงเรียน
- ๕) จัดเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือ สำหรับการเผชิญเหตุและแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
- ๖) ซ้อมแผนเผชิญเหตุต่าง ๆ เช่น การซ้อมดับเพลิง การเตรียมปฐมพยาบาล ฯลฯ

๒. การประเมินสถานการณ์และการช่วยเหลือเบื้องต้น

แนวทางการดำเนินงาน

- ๑) ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินสถานการณ์ และคัดกรอง ให้การช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา
- ๒) ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ประสบเหตุ มีความปลอดภัยหรือลดอัตราความรุนแรงของเหตุการณ์ลง
- ๓) กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุ สามารถช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจ พร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที
- ๔) ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุ ดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์ เบื้องต้น โดยทันที

๓. การจัดการลดความรุนแรงของข่าวและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินงาน

- ๑) กำหนดตัวบุคคลผู้ให้ข่าว เพื่อสร้างความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน
- ๒) ลดความรุนแรงของข่าวและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๓) ระงับเหตุ ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น การรับฟัง การเจรจาต่อรอง การเก็บข้อมูล
- ๔) จัดทำทะเบียน/ช่องทางประสานพิเศษ เพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อ มีภาวะวิกฤตเกิดขึ้น เช่น สถานพยาบาล สถานีตำรวจ สถาบันจิตวิทยา เป็นต้น

๔ ส่งต่อผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน (กรณีที่ต้องส่งต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน

- ๑) กำหนดขั้นตอนการส่งต่อที่ชัดเจน เป็นการเฉพาะกับสถานการณ์ เพื่อให้ผู้ประสบเหตุได้รับการบำบัดรักษา ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว
- ๒) ประสาน ติดตาม และประเมินสถานการณ์และสภาพจิตใจของนักเรียนหลังได้รับการดูแลช่วยเหลือ

รายการดำเนินการตามมาตรการที่ ๓ การเยียวยาและบำรุงขวัญ

๑. การช่วยเหลือเร่งด่วน

แนวทางการดำเนินงาน

๑. คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งลงพื้นที่ให้การช่วยเหลือ และสร้างขวัญ กำลังใจให้กับผู้ได้รับผลกระทบ
๒. ตรวจสอบสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง
- ๓ ประสานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์ พิธีกรรม เช่น เงินประกันสังคม ประกันชีวิต เป็นต้น

๒. การเยียวยาฟื้นฟู หลังจากสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติ

แนวทางการดำเนินงาน

๑. คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งลงพื้นที่เพื่อกำกับติดตาม เยี่ยมผู้ที่ได้รับผลกระทบ
- ๒ สรุปรวบรวมข้อเท็จจริงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเกิดเหตุ
๓. เฝ้าระวังและป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดเหตุซ้ำ
๔. กำหนดแนวทางในการช่วยเหลือ ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ ที่สามารถตรวจสอบได้ อาทิ การจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย การขอรับบริจาค
๕. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่เหตุที่เกิดขึ้นกับ ผู้เรียน และผู้ได้รับผลกระทบ ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิต และผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ทางกฎหมาย
๖. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคม เพื่อสร้างความภาคภูมิใจและรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง
๗. จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูจิตใจ (การให้คำปรึกษา)

รายการดำเนินการตามมาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ

๑. รายงานระหว่างการประสบเหตุ

๑.๑ กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว)

แนวทางดำเนินงาน

- รายงานต้นสังกัดทราบทันที
- ติดตามผลจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ

กรณีการประสบภัยฉุกเฉินที่สามารถเปิดเผยรายละเอียดโดยไม่ส่งผลเสียหายต่อนักเรียนผู้ประสบเหตุ ให้รายงานเหตุทางช่องทาง “LP Report”

๑.๒ กรณีไม่ฉุกเฉิน

แนวทางดำเนินงาน

- รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ
- บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด

๒. รายงานหลังประสบเหตุ

แนวทางดำเนินงาน

- รายงานผลการดำเนินการ
- รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓ การติดตามและประเมินผลตามมาตรการ

แนวทางดำเนินงาน

รายงานการประเมินผลตามมาตรการการขับเคลื่อนการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันภัยในสถานศึกษา พร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

การคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน

สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่นักเรียนมีความใกล้ชิดมากที่สุด รองลงมาจากครอบครัว ผู้ปกครองให้การยอมรับ และคาดหวังว่าจะได้รับความรู้ การอบรมสั่งสอน การดูแลด้วยการเอาใจใส่ สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ สูงสุดของนักเรียนเป็นหลักให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่มีความปลอดภัย การจัดการเรียน การสอนต้องครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้งสอนทักษะชีวิต ที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความรู้ คู่คุณธรรม มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ นั่นคือ นักเรียนได้รับการพัฒนาให้เป็น “คนดี เก่ง และมีความสุข”

นอกจากนี้ ครูต้องบูรณาการเนื้อหาความรู้ และพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีความพร้อมอย่างเป็นองค์รวม โดยการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตนักเรียน และแก้วิกฤติทางสังคม สถานศึกษาต้องจัดระบบงาน กิจกรรม ที่ส่งเสริม ความประพฤติให้เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยให้กับนักเรียน นำระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน โดยการนำกระบวนการของระบบการ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ๕ ขั้นตอน ได้แก่

- การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- การคัดกรองนักเรียน
- การส่งเสริมนักเรียน
- การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- การส่งต่อไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม

นักเรียนจะต้องได้รับการพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง และดูแล โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากร ทางการศึกษาในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต การสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียน เป็นบทบาท หน้าที่ที่สำคัญที่สุดที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ โดยต้องจัดให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ผู้บริหาร สถานศึกษา และครูเป็นผู้มีความสำคัญที่สุดในการ ขับเคลื่อนเพื่อคุ้มครองดูแลนักเรียน สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่มี ความใกล้ชิดกับนักเรียน ดังนั้นในการสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียนจะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับนักเรียน อย่างแท้จริงสถานศึกษาต้องส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนเติบโตอย่างเต็ม ศักยภาพ ด้วยการสร้างความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียน รวมทั้งการปกป้อง คุ้มครอง และช่วยเหลือนักเรียนจาก อันตรายต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกายและ จิตใจ การสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียนย่อมส่งผลต่อคุณภาพการเรียน ของนักเรียน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาชีวิตที่ดี และเป็นกำลังสำคัญในการ พัฒนาประเทศต่อไป

กระบวนการและบทบาทการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียน การคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน สถานศึกษาและ ครูต้องมีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการ ปกป้องคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนักเรียนจะได้รับการ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนเติบโตอย่างมีศักยภาพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ดังนั้น ครูและสถานศึกษา จะต้องมีการดำเนินงานคุ้มครอง และช่วยเหลือ นักเรียน ดังนี้

การดำเนินการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานและเครื่องมือ โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีกระบวนการ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้อำนวยการหรือครูที่ได้รับแจ้งเหตุหรือประสบเหตุ
๒. บันทึกข้อมูลตามแบบรายงานเหตุการณ์ และแจ้งไปยังศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน ตามช่องทาง ที่กำหนดในมาตรการกรณีฉุกเฉิน หากกรณีต้องการพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แจ้งตามสภาพปัญหาที่ต้องการช่วยเหลือ เช่น ผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพนักเรียนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๔ ตำรวจ พนักงาน ฝ่ายปกครอง โรงพยาบาล เป็นต้น
๓. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจ พร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นโดยทันที
๔. ให้การคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียน
๕. กรณีนักเรียนมีความเสี่ยงต้องได้รับการคุ้มครอง ให้จัดเจ้าหน้าที่ให้ความคุ้มครองขั้นต้นกับนักเรียน ผู้ประสบเหตุ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงผลความปลอดภัยของนักเรียน พร้อมดำเนินการหาข้อมูล ข้อเท็จจริง และกรณีเร่งด่วนให้รายงาน หน่วยงานต้นสังกัดทันที
๖. กรณีนักเรียนพึงได้รับการสงเคราะห์ให้เจ้าหน้าที่ส่งต่อไปรับบริการสงเคราะห์
๗. ประสานข้อมูล จัดทำ/จัดเก็บข้อมูลสถานศึกษา และรายงานไปยัง สพป.สตูล และผู้เกี่ยวข้องทราบ
๘. รายงานและประสานความร่วมมือเพื่อส่งต่อความรับผิดชอบด้านข้อมูลแก่ผู้เกี่ยวข้อง
๙. ติดตามสถานการณ์ทบทวนการดำเนินงาน และรายงานสถานการณ์ต่อศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือ นักเรียน

กรณีเร่งด่วนของการรายงาน

๑. กรณีเป็นข่าว สื่อมวลชนเข้าติดตามสถานการณ์ให้สถานศึกษา ประมวลสถานการณ์แล้วรายงานต่อต้นสังกัดทันที และกำหนดผู้ให้ข่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
๒. กรณีฉุกเฉิน/รุนแรงให้รายงานต่อต้นสังกัดทราบทันที หรือภายใน ๒๔ ชั่วโมง โดยติดตามผลพร้อมรายงานเป็นระยะ
๓. กรณีเรื่องยุติแล้ว ให้รายงานการดำเนินงานตามแบบสรุปผลการดำเนินงานคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน ตามลำดับขั้น เพื่อให้การรายงานมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาควรติดตาม ตรวจสอบผลการรายงานอีกครั้ง พร้อมทั้งจัดเก็บ ข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ในการดำเนินงานต่อไป

บทบาทการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียน

๑. ให้การศึกษาแก่นักเรียน โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา และมีความรู้
๒. จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ๕ ขั้นตอน และให้คำปรึกษากับนักเรียน
๓. จัดสิ่งแวดล้อมและเฝ้าระวังปัจจัย/พื้นที่เสี่ยงด้านสังคมรอบๆ ตัวนักเรียน
๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนทั้งในและนอกชั้นเรียน การดำเนินการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน
๕. ดูแลสุขภาพนักเรียนขณะอยู่ในสถานศึกษา
๖. ส่งเสริมให้พ่อแม่ และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา
๗. ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียน
๘. สร้างเครือข่าย/ประสานความร่วมมือในการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน
๙. มีเครื่องมือในการติดตามสภาวะนักเรียน
๑๐. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนเบื้องต้นในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ผิดปกติกับนักเรียน
๑๑. รายงานต่อส านักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล เมื่อพบเหตุความผิดปกติ

บทบาทสถานศึกษา

๑. ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญในการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกสถานศึกษา
๒. สถานศึกษาจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเข้มแข็ง โดยจัดระบบคัดกรองระบบการเข้าถึง สภาวะปัญหาของนักเรียน ระบบการประเมินสภาวะปัญหาและระบบการให้คำปรึกษา
๓. ป้องกันและเฝ้าระวังเพื่อไม่ให้นักเรียนเสี่ยงต่อภัยอันตราย ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม ทางกายภาพ และบุคคล โดยมีมาตรการป้องกัน แก่ไขบริเวณเสี่ยงอันตรายและมีระบบกฎเกณฑ์ ความปลอดภัยที่เหมาะสม
๔. จัดระบบงานและกิจกรรมให้กับนักเรียนและผู้มีส่วนร่วม
๕. ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องแจ้งเหตุ พร้อมทั้งรายงาน สพป.สตูล ทราบ

แนวทางการช่วยเหลือนักเรียนและกรณีศึกษา

๑. กรณีถูกล่วงละเมิดทางเพศ
๒. กรณีความรุนแรง
๓. กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบการศึกษา
๔. กรณีอื่น ๆ
 - ๔.๑ ตั้งครรภ์ในวัยเรียน
 - ๔.๒ ภาวะจิตเวช
 - ๔.๓ นักเรียนติดเกม/สื่อออนไลน์ที่ไม่พึงประสงค์ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน
 - ๔.๔ นักเรียนถูกปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง
 - ๔.๕ ยาเสพติด
 - ๔.๖ อุพทานหมู่

- ๔.๗ โรคติดต่อในสถานศึกษา
- ๔.๘ อุบัติเหตุนอกสถานศึกษา
- ๔.๙ อุบัติเหตุในสถานศึกษา
- ๔.๑๐ การจมน้ำ
- ๔.๑๑ นักเรียนเสียชีวิตในสถานศึกษา
- ๔.๑๒ ภัยพิบัติ
- ๔.๑๓ การกลั่นแกล้งรังแก (Bully)

การเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติ

ความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรการฝึกอบรมนักเรียนให้เกิดทักษะการเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติ

๑. เพื่อเป็นการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน
๒. เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต การอยู่รอด และการช่วยเหลือผู้อื่น ในสถานการณ์ฉุกเฉิน ของนักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน
๓. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และการเตรียมความพร้อมของนักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน
๔. เพื่อลดความตื่นตระหนก และเพิ่มความมั่นใจในการเผชิญภัย ของนักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน
๕. เพื่อสร้างความพร้อมของสถานศึกษาและชุมชนให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย

ประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรการฝึกอบรมนักเรียนให้เกิดทักษะการเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติ

๑. นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน มีความรู้ความเข้าใจในเชิงวิชาการ และภาคปฏิบัติ
๒. นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน มีทักษะในการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดภัยพิบัติ
๓. นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ตระหนักรู้ในการเตรียมความพร้อมล่วงหน้า
๔. นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน มีการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือในภาวะวิกฤต
๕. ลดความสูญเสียและเพิ่มความสามารถในการฟื้นตัวหลังภัยพิบัติ

วัตถุประสงค์ของการจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรการฝึกอบรมนักเรียนให้เกิดทักษะการเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติ

๑. เพื่อสร้างและพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรการฝึกอบรมนักเรียนให้เกิดทักษะการเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพ
๒. เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้แนวทางในการนำกิจกรรมเสริมหลักสูตรการฝึกอบรมนักเรียนให้เกิดทักษะการเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. เพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้แนวทางในการนำกิจกรรมเสริมหลักสูตรการฝึกอบรมนักเรียนให้เกิดทักษะการเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. เพื่อให้สถานศึกษาได้แนวทางในการนำกิจกรรมเสริมหลักสูตรการฝึกอบรมนักเรียนให้เกิดทักษะการเผชิญเหตุแผ่นดินไหวและภัยพิบัติไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมที่ 1

แรงสั่นสะเทือนจากใต้พิภพ :
เตรียมพร้อมรับมือแผ่นดินไหว

การฝึกอบรม “แรงสั่นสะเทือนจากใต้พิภพ : เตรียมพร้อมรับมือแผ่นดินไหว”

วัตถุประสงค์การฝึกอบรม

๑. เพื่อให้นักเรียนรู้และเข้าใจถึงอันตรายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุการณ์แผ่นดินไหว
๒. เพื่อฝึกทักษะการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องเมื่อเกิดแผ่นดินไหว
๓. เพื่อให้นักเรียนสามารถอพยพออกจากอาคารได้อย่างเป็นระเบียบและปลอดภัย
๔. เพื่อลดความตื่นตระหนกและสร้างความมั่นใจให้นักเรียนเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน

อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม

๑. อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้
จาก http://academic.obec.go.th/web/images/document/๑๖๕๔๖๕๔๓๖๗_d_๑.pdf
๒. เครื่องมือสื่อสาร เช่น สัญญาณเตือน ธงนำอพยพ โทรโข่ง ฯลฯ
๓. กระเป๋าพยาบาล
๔. เครื่องมือดับเพลิง
๕. ไฟฉาย
๖. สื่อการเรียนการสอน เช่น คลิปวีดิทัศน์แสดงความรุนแรงของขนาดแผ่นดินไหว เป็นต้น

ระยะเวลา

จำนวน ๓ ชั่วโมง

บทบาทและขั้นตอนของการฝึกอบรม

ก่อนเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. กำหนดนโยบายและจัดทำแผนเผชิญเหตุแผ่นดินไหว
๒. ควบคุมกำกับติดตามให้เป็นไปตามแผนเผชิญเหตุของสถานศึกษา
๓. วางแผนการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุ
๔. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของครู

๑. ร่วมจัดทำแผนเผชิญเหตุแผ่นดินไหวกับผู้บริหาร
๒. ให้ความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียน เรื่อง แผ่นดินไหว
๓. ฝึกอบรมและฝึกฝนนักเรียนให้เกิดทักษะเผชิญเหตุแผ่นดินไหว
๔. เตรียมธงนำทางไว้ในห้องเรียน
๕. เตรียมและตรวจสอบอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้พร้อมตามแผนเผชิญเหตุ
๖. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของนักเรียน

๑. นักเรียนเรียนรู้ เรื่อง แผ่นดินไหวและการเอาตัวรอด เช่น ความรู้เบื้องต้น เรื่อง แผ่นดินไหว ความรุนแรงและผลกระทบจากแผ่นดินไหว ทักษะเผชิญเหตุ และการเอาตัวรอดจากแผ่นดินไหว
๒. นักเรียนฝึกปฏิบัติเทคนิค “หมอบ ป้อง เกาะ”
 - หมอบลงใต้โต๊ะเรียน
 - ป้องศีรษะและลำคอด้วยมือทั้งสองข้าง
 - เกาะเฟอร์นิเจอร์ให้มั่นคง
 - ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดความคล่องตัว
 - ขณะเคลื่อนย้ายออกจากห้องเรียน นักเรียนปฏิบัติตนโดยเดินตามครูที่ถือธงเดินซิดขวา ซิดขอบ้านได้
 - ฝึกซ้อมตามแผนเผชิญเหตุ
 - ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติ เรื่อง แผ่นดินไหวและแผนเผชิญเหตุแผ่นดินไหวของสถานศึกษา
๒. ร่วมฝึกซ้อมตามแผนเผชิญเหตุ
๓. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

ระหว่างเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. เป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์และอำนวยความสะดวกให้เป็นไปตามแผนเผชิญเหตุ
๒. สื่อสารผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางที่หลากหลาย

บทบาทของครู

๑. ควบคุมนักเรียนให้เป็นไปตามแผนเผชิญเหตุและเลือกใช้ทักษะจำเป็นในการเอาตัวรอดให้เหมาะสมกับสถานการณ์
๒. สื่อสารกับผู้ปกครอง

บทบาทของนักเรียน

๑. นักเรียนปฏิบัติตน ดังนี้
 - สถานการณ์ที่ ๑ กรณีอยู่ในโรงเรียน
 (แนวปฏิบัติ : ให้อยู่ห่างจากหน้าต่าง โคมไฟ พัดลมเพดานหาที่กำบังใต้โต๊ะ จับขาโต๊ะไว้ให้แน่น หากคุณอยู่ในห้องโถง ให้รีบออกห่างจากหน้าต่าง และหากอยู่บนบันไดให้จับราวบันไดไว้ เพื่อให้เสียการทรงตัวและล้ม เมื่อแผ่นดินไหวสงบ ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของครู)

- สถานการณ์ที่ ๒ กรณีอยู่ในบ้าน

(แนวปฏิบัติ : ให้ยืนหรือหมอบในบริเวณที่มีโครงสร้างแข็งแรง สามารถรับน้ำหนักได้มากหรือหลบใต้โต๊ะ ใต้เตียง ระวางสิ่งของจากที่สูงตกใส่ ออกห่างจากประตู หน้าต่างและกระจก)

- สถานการณ์ที่ ๓ กรณีอยู่ในอาคารสูง

(แนวปฏิบัติ : ให้รีบออกจากอาคารโดยเร็ว อย่าใช้ลิฟต์ ถ้าอยู่นอกอาคารให้อยู่ห่างจากอาคารสูง กำแพง เสาไฟฟ้า)

- สถานการณ์ที่ ๔ กรณีอยู่ในรถ

(แนวปฏิบัติ : ให้หยุดรถในที่ที่ปลอดภัยจนกระทั่งแรงสั่นสะเทือนหยุด)

- สถานการณ์ที่ ๕ กรณีในห้องนอน

(แนวปฏิบัติ : ให้ป้องกันศีรษะของคุณด้วยหมอน ถ้านวมจากกระจกหน้าต่างแตก ไฟเพดานหล่น)

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. แจ้งเหตุความจำเป็นในการอพยพหรือการดำเนินการตามแผนเผชิญเหตุแก่ครู

๒. รับฟังการสื่อสารจากสถานศึกษาและไม่ตื่นตระหนก

หลังเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. สั่งการให้มีสำรวจความเสียหาย ดำเนินการช่วยเหลือเบื้องต้น และรายงานไปยังหน่วยงานต้นสังกัดโดยเร็ว

๒. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความมั่นใจและอำนวยความสะดวกแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง

๓. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของครู

๑. ครูสำรวจนักเรียนว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่ หากมีนักเรียนได้รับบาดเจ็บให้ทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อน

๒. สำรวจความเสียหายและดำเนินการแก้ไขโดยเร็ว

๓. นำนักเรียนออกจากบริเวณที่มีเสาไฟฟ้าแรงสูง เสาไฟที่มีสายไฟชำรุดและบริเวณที่มีสายไฟฟ้าด

ผ่าน

๔. แจ้งนักเรียนให้ใช้โทรศัพท์เมื่อจำเป็นหรือเลือกใช้วิทยุสื่อสารในการประสานงาน

๕. สำรวจดูความเสียหายของท่อส้วมและท่อน้ำทิ้งก่อนใช้

๖. ไม่นำนักเรียนเข้าไปในเขตที่มีความเสียหายสูงหรืออาคารพังเสียหาย

๗. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิดและไม่เผยแพร่ข่าวปลอม (Fake news)

บทบาทของนักเรียน

๑. สำรวจตนเองว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่ หากได้รับบาดเจ็บให้แจ้งครูหรือผู้ปกครองเพื่อทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้ก่อน
๒. ออกจากบริเวณที่มีเสาไฟฟ้าแรงสูง เสาไฟที่มีสายไฟชำรุดและบริเวณที่มีสายไฟพาดผ่าน
๓. ใช้โทรศัพท์เมื่อจำเป็น หรือวิทยุสื่อสารในการประสานงาน
๔. สำรวจดูความเสียหายของท่อส้วม และท่อน้ำทิ้งก่อนใช้
๕. ห้ามเข้าไปในเขตที่มีความเสียหายสูงหรืออาคารพังเสียหาย
๖. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิดและไม่เผยแพร่ข่าวปลอม (Fake news)

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. ติดตามรับนักเรียนตามมาตรการที่สถานศึกษากำหนด
๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าให้ความช่วยเหลือ
๓. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

กิจกรรมฝึก : การฝึกซ้อมสถานการณ์จำลอง เรื่อง แผ่นดินไหวและการเอาตัวรอด

ระยะเวลา รวม ๓ ชั่วโมง
 เตรียมการ : ๓๐ นาที
 ฝึกซ้อมสถานการณ์จำลอง : ๒ ชั่วโมง
 สรุปบทเรียนและสะท้อนคิด : ๓๐ นาที

วัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม

๑. เพื่อให้นักเรียนรู้และเข้าใจถึงอันตรายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุการณ์แผ่นดินไหว
๒. เพื่อฝึกทักษะการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องเมื่อเกิดแผ่นดินไหว
๓. เพื่อให้นักเรียนสามารถอพยพออกจากอาคารได้อย่างเป็นระเบียบและปลอดภัย
๔. เพื่อลดความตื่นตระหนกและสร้างความมั่นใจแก่นักเรียนเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน

อุปกรณ์ที่ใช้

๑. อุปกรณ์สัญญาณเตือนภัยที่สามารถใช้งานได้ขณะไฟดับ เช่น นกหวีด กระดิ่ง ระฆัง เครื่องขยายเสียง นาฬิกาจับเวลา

๒. วัสดุจำลองสิ่งของที่อาจหล่นระหว่างแผ่นดินไหว (ทำจากโฟมหรือวัสดุปลอดภัย)

๓. เพอร์นิเจอร์จำลองที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ (โต๊ะ เก้าอี้)

๔. อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้จาก

http://academic.obec.go.th/web/images/document/๑๖๕๔๖๕๔๓๖๗_d_๑.pdf

๕. เครื่องมือสื่อสาร เช่น สัญญาณเตือน ธงนำอพยพ โทรโข่ง ฯลฯ

๖. ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น

๗. เครื่องมือดับเพลิง

๘. ไฟฉาย

๙. ป้ายข้อบัพทบาทสมมติ

๑๐. หุ่นมือหรือตุ๊กตา

๑๑. สติกเกอร์หรือเหรียญรางวัล

๑๒. ตุ๊กตาจำลองสำหรับฝึกการปฐมพยาบาล (ถ้ามี) หรือ นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ

๑๓. แผนที่อพยพและแผนผังจุดปลอดภัยในโรงเรียน

๑๔. สื่อวีดิทัศน์ความรุนแรงและผลกระทบจากแผ่นดินไหวจากวีดิทัศน์

https://youtu.be/cNmTeAQpuM?si=j๙๗Gp_r๑๑JmuqlBZ

การเตรียมสถานการณ์ของวิทยากร

๑. กำหนด “สถานการณ์จำลอง” โดยกำหนดตัวอย่างจากสถานการณ์จำลอง
๒. วางแผนเส้นทางการอพยพ /พื้นที่ปลอดภัย (Safe Zone)
๓. กำหนดความรุนแรงของขนาดแผ่นดินไหว (ระดับเบา ปานกลาง และรุนแรง)
๔. วางแผนสถานการณ์เพิ่มเติม เช่น เส้นทางอพยพบางส่วนถูกปิดกั้น
๕. จัดเตรียมครูหรือนักเรียนอาสาสมัครที่แสดงเป็นผู้บาดเจ็บ
๖. เตรียมอุปกรณ์แต่งหน้าเพื่อจำลองบาดแผลอย่างง่าย
๗. กำหนดสถานที่และสถานการณ์ของผู้ประสบเหตุ

กระบวนการจัดกิจกรรม (สถานการณ์จำลอง)

ลำดับรายละเอียดกิจกรรม

๑. ครูให้ความรู้แก่นักเรียน เรียนรู้เรื่องแผ่นดินไหวและการเอาตัวรอด เช่น ความรู้เบื้องต้นเรื่อง แผ่นดินไหว ความรุนแรงและผลกระทบจากแผ่นดินไหวจากวีดิทัศน์

ที่มา
https://www.youtube.com/watch?si=j๕๗Gp_r๑๑JmuqlBZ&v=cNmTeAQpuM&feature=youtu.be

๒. ให้ความรู้แก่นักเรียน โดยใช้กระบวนการสร้างการรับรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมแผ่นเปลือกโลกเคลื่อนที่ กิจกรรมจำลองการเคลื่อนที่ของแผ่นเปลือกโลก กิจกรรมแผ่นดินไหวใต้แผ่นดิน และได้มหาสมุทร กิจกรรมสืบค้นข้อมูลแผ่นดินไหว กิจกรรมจำลองการสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว กิจกรรมปรากฏการณ์แผ่นดินไหว เป็นต้น (อ้างอิงกิจกรรมจาก ชุดกิจกรรมเรียนรู้ระดับประถมศึกษา เรื่อง รู้รับ...ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดย สำนักงานประสานโครงการตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มา : http://academic.obec.go.th/web/images/document/๑๖๕๕๖๕๕๓๖๗_d_๑.pdf

๓. ฝึกซ้อมสถานการณ์จำลองแผ่นดินไหว นักเรียนฝึกปฏิบัติเทคนิค “หมอบ ป้อง เกาะ”

- หมอบลงใต้โต๊ะเรียน
- ป้องศีรษะและลำคอด้วยมือทั้งสองข้าง
- เกาะขาโต๊ะเรียนให้มั่นคง
- ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดความคล่องตัว

ฝึกซ้อมสถานการณ์จำลองแผ่นดินไหว

๑. รวมนักเรียนอนุบาลทุกห้องในบริเวณที่กำหนด
๒. แจ้งให้นักเรียนทราบว่ากำลังจะมีการฝึกซ้อมแผ่นดินไหว
๓. เปิดเสียงสัญญาณเตือนภัยพร้อมกับเสียงแผ่นดินไหวจำลอง
๔. ครูแต่ละคนถือธง และให้นักเรียนในความรับผิดชอบหลบใต้โต๊ะเรียนและทำท่า “หมอบ”
๕. หลังจากเสียงแผ่นดินไหวหยุด (ประมาณ ๓๐ วินาที) จะมีเสียงประกาศให้อพยพ

๖. ครุณำนักเรียนอพยพไปตามเส้นทางที่กำหนดโดยครูถือธงนำ นักเรียนเดินตามธงนำออกจากห้องเรียนโดยเดินชิดขวาชิดขอบบันไดอย่างเป็นระเบียบ
๗. ตรวจนับจำนวนเด็กเมื่อถึงจุดรวมพล
๘. ผู้สังเกตการณ์บันทึกเวลาและพฤติกรรมระหว่างการฝึกซ้อม

กิจกรรมที่ 2

คลื่นยักษ์ถล่มฝั่ง :
การเอาชีวิตรอดจากสึนามิ

การฝึกอบรม “คลื่นยักษ์ถล่มฝั่ง : การเอาชีวิตรอดจากสึนามิ”

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

๑. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยพิบัติ สึนามิได้ถูกต้อง
๒. มีทักษะเผชิญเหตุจากสึนามิได้ถูกต้องและเหมาะสม
๓. มีความตระหนักถึงภัยพิบัติตามธรรมชาติสึนามิ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม

๑. วิดีทัศน์เกี่ยวกับสถานการณ์สึนามิในประเทศไทย
๒. ภาพ สัญลักษณ์ ป้ายเตือนสึนามิ ภาพน้ำทะเลลดลง ภาพคลื่นยักษ์ ภาพแผ่นดินไหวใต้ทะเล ภาพตึกสูง
๓. โมเดล

ระยะเวลา จำนวน ๒ ชั่วโมง

บทบาทและขั้นตอนของการฝึกอบรม

ก่อนเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. กำหนดนโยบายและจัดทำแผนเผชิญเหตุสึนามิ
๒. ควบคุม กำกับ ติดตาม

บทบาทของครู

๑. ให้ความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียน เรื่อง สึนามิ
๒. ฝึกอบรมและฝึกฝนนักเรียนให้เกิดทักษะเผชิญเหตุสึนามิ

บทบาทของนักเรียน

๑. นักเรียนเรียนรู้เรื่องสึนามิ ดังนี้
 - สึนามิคืออะไร
 - ความรุนแรงและความเสียหายจากสึนามิ
 - การรู้จักเส้นทางอพยพ
 - แจ้งจุดรวมพลในบริเวณที่โรงเรียนกำหนด
 - การเตรียมกระเป๋าฉุกเฉินและให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น
 - นำเสนอวีดิทัศน์ สั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนเห็นความรุนแรงแต่ละระดับของสึนามิ
(<https://www.youtube.com/watch?v=EY๔ApY๔B๖Tc>)
 - แสดงบทบาทเป็นหัวหน้าห้อง ผู้อพยพในเหตุการณ์สึนามิ

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติเรื่องสึนามิและแผนเผชิญเหตุของสถานศึกษา
๒. ร่วมฝึกซ้อมตามแผนเผชิญเหตุ

ระหว่างเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. สั่งการอพยพตามแผนเผชิญเหตุของโรงเรียน
๒. ใช้สัญญาณเตือนภัยหรือประกาศแจ้งครูและนักเรียนให้อพยพขึ้นที่สูงหรือจุดปลอดภัยทันที
๓. ประสานการทำงานร่วมกับครู ผู้ช่วย ครูพี่เลี้ยง และเจ้าหน้าที่ให้ดูแลนักเรียนแต่ละระดับอย่างเป็นระบบ
๔. ติดตามสถานการณ์จากหน่วยงานทางราชการ รับข้อมูลจากกรมอุตุนิยมวิทยา/ ปภ./ สพฐ./ หน่วยกู้ภัยในพื้นที่ ติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง
๕. ประสานผู้ปกครองและชุมชน แจ้งผู้ปกครองผ่านทุกช่องทาง เช่น โทรศัพท์ กลุ่มไลน์ หรือเสียงตามสายโรงเรียน ขอความร่วมมือจากชุมชนหรือหน่วยงานท้องถิ่นหากต้องการความช่วยเหลือฉุกเฉิน
๖. ควบคุมสถานการณ์ให้สงบ ตรวจสอบให้แน่ใจว่า ไม่มีนักเรียนหรือบุคลากรตกค้างในพื้นที่เสี่ยงให้ ความมั่นใจกับครูและนักเรียนว่าทุกคนจะปลอดภัยและมีระบบดูแล

บทบาทของครู

๑. ต้องสงบ ไม่ตื่นตระหนก เพื่อไม่ให้เด็กเกิดความกลัวหรือแตกตื่น
๒. ตามแผนอพยพของโรงเรียนหรือคำแนะนำจากทางการ
๓. อุ้มเด็กหรือจับมือนำไปอย่างเป็นระเบียบ
๔. ตรวจสอบจำนวนเด็กและนักเรียนว่าครบทุกคนหรือไม่
๕. ระวังสิ่งกีดขวางหรืออันตรายระหว่างการหลบหนี เช่น กระชก เส้า ไฟฟ้า
๖. พุดด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน ปลอดภัย และให้ความมั่นใจว่า "ครูอยู่ตรงนั้น"
๗. ร้องเพลงง่าย ๆ หรือเกมคำสั้น ๆ ช่วยเบี่ยงเบนความกลัว

บทบาทของนักเรียน

๑. ฟังเสียงคุณครูเสียงสัญญาณหรือเสียงครูเรียก ให้หยุดเล่นแล้วตั้งใจฟัง อย่าวิ่ง อย่าเล่น ห้ามแยกออกจากกลุ่ม
๒. จับมือคุณครู/เพื่อน แล้วเดินตาม ไปยังที่ปลอดภัยทันที เช่น บริเวณที่สูง อาคารชั้นบนหรือจุดอพยพห้ามหยุด ห้ามเก็บของเล่น
๓. อย่าร้องไห้ตกใจมากเกินไปจับมือครูแน่น ๆ หรือขอให้ครูกอด หายใจเข้าลึก ๆ
๔. อยู่กับกลุ่ม ไม่เดินหลงทาง อย่าเดินออกนอกแถว อย่าเดินหาผู้ปกครองเอง

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. ไม่ตื่นตระหนก และติดตามข่าวสารจากแหล่งที่เชื่อถือได้ รับข้อมูลจากกรมอุตุนิยมวิทยา, หน่วยงานท้องถิ่น, โรงเรียน หรือภาครัฐ ไม่หลงเชื่อข่าวลือหรือแชร์ข้อมูลที่ยังไม่ยืนยัน
๒. หลีกเลี่ยงการรีบไปที่โรงเรียนขณะเกิดเหตุเพื่อลดความแออัดหรือเป็นอุปสรรคต่อการอพยพ ropic หรือคำแนะนำจากทางโรงเรียนก่อน
๓. หากจำเป็นต้องไปปรับบุตรหลาน ให้ทำอย่างเป็นระบบ ไม่แทรกแถวหรือขัดขวางการช่วยเหลือ
๔. เตรียมเอกสารและของจำเป็นไว้ล่วงหน้า เช่น สำเนาบัตรประชาชนเด็ก/ ผู้ปกครอง, สมุดสุขภาพ, เบอร์ติดต่อฉุกเฉิน, ยาส่วนตัว

หลังเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. นับจำนวนนักเรียนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ครบถ้วน ตรวจสอบรายชื่อผู้ที่ได้รับผลกระทบ เช่น บาดเจ็บ สูญหาย หรือบ้านได้รับความเสียหาย ประสานขอความช่วยเหลือ ด้านต่าง ๆ จากภายนอก
๒. ประเมินความเสียหายเบื้องต้นตรวจสอบอาคารเรียน อุปกรณ์ สาธารณูปโภค และความปลอดภัยในโรงเรียน รายงานความเสียหายต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
๓. ดูแลสุขภาพกายและใจของนักเรียนและบุคลากรประสานงานหน่วยงานด้านสุขภาพเข้ามาช่วยตรวจร่างกาย จัดกิจกรรมฟื้นฟูจิตใจ เช่น ศิลปะบำบัด นิทานปลอบขวัญ หรือวงสนทนา
๔. สื่อสารกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอติดตามสถานการณ์การเปิดเรียน การดูแลอาหาร ที่พัก หรือการช่วยเหลืออื่น ๆ จัดการประชุมผู้ปกครองเมื่อสถานการณ์เริ่มคลี่คลาย
๕. ฟื้นฟูและเตรียมพร้อมระยะยาวปรับปรุงแผนเผชิญเหตุให้เหมาะสมกับบทเรียนที่ได้รับจากเหตุการณ์จัดอบรม/ ซ้อมแผนรับมือภัยพิบัติร่วมกับครูและนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

บทบาทของครู

๑. นับจำนวนเด็กและนักเรียนว่าครบทุกคนหรือไม่
๒. ตรวจสอบสุขภาพเด็กและนักเรียน มีใครบาดเจ็บหรือไม่ เป็นยุง น้ำ หนาว สิ้น หิว ฯลฯ
๓. รายงานผู้บริหารสถานศึกษาแจ้งผู้ปกครอง ประสานให้ผู้ปกครองมารับนักเรียนอย่างปลอดภัย ห้ามให้เด็กกลับบ้านเองเด็ดขาด
๔. ดูแลสภาพจิตใจเด็กและนักเรียนที่มีอาการหวาดกลัว ฝันร้าย ไม่ยอมพูด ควรให้ความรัก ความอบอุ่น
๕. ใช้กิจกรรมวาดรูป เล่านิทาน หรือพูดคุยเบา ๆ เพื่อคลายความกลัว
๖. ประเมินและทบทวนแผนการช่วยเหลือ
๗. ประชุมครูในทีมปฐมวัยว่าสิ่งใดที่ดำเนินการได้ดี หรือควรปรับปรุง
๘. ซ่อมอพยพอย่างสม่ำเสมอในภายหลัง

บทบาทของนักเรียน

๑. รอคุณครูเรียกชื่อและดูแล ครูจะเช็คชื่อว่าอยู่ครบไหม ใครหิว ใครหนาว ใครเจ็บ อย่าหนีกลับบ้านเอง ต้องรอให้ครูโทรหาผู้ปกครองก่อน
๒. เล่าให้ครูฟังว่ารู้สึกอย่างไร ถ้ากลัว เศร้า หรือไม่สบายใจ บอกครูได้เลยครูจะปลอบ และช่วยให้หนูรู้สึกดีขึ้น
๓. วาดภาพหรือเล่นกิจกรรมเบา ๆ เพื่อคลายความกลัว เช่น วาดรูปบ้านที่สูงหรือคนเก่งที่ช่วยหนู ฟังนิทาน หรือเล่นเกมปลอดภัยกับเพื่อน ๆ

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. ติดต่อโรงเรียนหรือตำแหน่งรับผิดชอบตามระบบของโรงเรียน
๒. ตรวจสอบสถานที่อพยพที่โรงเรียนกำหนด แสดงตัวและลงชื่อรับเด็กตามลำดับ เพื่อให้โรงเรียนจัดการได้ปลอดภัย
๓. สังเกตสภาพร่างกายและจิตใจของลูกว่ามีอาการหวาดกลัว หวั่นไหว นอนไม่หลับ หรือฝันร้ายหรือไม่ พุดคุย ปลอบโยน และให้ความมั่นคงทางจิตใจ เช่น "พ่อแม่อยู่ตรงนี้แล้ว ไม่ต้องกลัวนะ"
๔. สร้างความรู้สึกปลอดภัยอีกครั้ง หลีกเลี่ยงการพูดถึงภัยพิบัติในแง่รุนแรงกับเด็ก ให้เวลา กับลูกมากขึ้นในช่วงแรก เพื่อให้กลับเข้าสู่สภาวะปกติ
๕. ประสานความช่วยเหลือถ้าจำเป็น เช่น ที่อยู่อาศัยเสียหาย ขาดรายได้ติดต่อ ขอความช่วยเหลือจากโรงเรียน หน่วยงานรัฐหรือหน่วยงานสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ
๖. ร่วมมือกับโรงเรียนในการฟื้นฟูและป้องกันในอนาคต สนับสนุนการฝึกซ้อมอพยพภัยพิบัติสื่อสารกับครูอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับพฤติกรรมลูกหลังเหตุการณ์

กิจกรรมฝึก : "คลื่นยักษ์ถล่มฝั่ง : การเอาชีวิตรอดจากสึนามิ"

ระยะเวลา รวม ๒ ชั่วโมง

การเตรียมและชี้แจง : ๓๐ นาที

ฝึกปฏิบัติสถานการณ์ : ๑ ชั่วโมง

สรุปทบทวนและสะท้อนผลการเรียนรู้ : ๓๐ นาที

วัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม

๑. วัตถุประสงค์เกี่ยวกับสถานการณ์สึนามิในประเทศไทย
๒. ภาพสัญลักษณ์ป้ายเตือนสึนามิ ภาพน้ำทะเลลดลง ภาพคลื่นยักษ์ ภาพการเตรียมอพยพ ภาพการอพยพขึ้นตึกสูง ภาพการอพยพขึ้นต้นไม้สูง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึก

๑. วัตถุประสงค์เกี่ยวกับสถานการณ์สึนามิในประเทศไทย
๒. ชุดภาพสัญลักษณ์ป้ายเตือนสึนามิ ภาพน้ำทะเลลดลง ภาพคลื่นยักษ์ ภาพแผ่นดินไหวใต้ทะเล
๓. โมเดล

การเตรียมสถานการณ์ของวิทยากร

๑. กำหนดสถานการณ์จำลองว่า “โรงเรียนได้รับแจ้งถึงเหตุการณ์สึนามิบริเวณใกล้โรงเรียน”
๒. วางแผนเส้นทางอพยพของเด็กและนักเรียนและพื้นที่ปลอดภัย
๓. เตรียมนักแสดงบทบาทสมมติ เช่น เด็กและนักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ดินถล่ม
๔. จัดทำฐานการเรียนรู้สร้างฉากสมมติจำลองเหตุการณ์สึนามิ
๕. แบ่งกลุ่มหน้าที่ : ครูผู้ดูแล ฝ่ายพยาบาล ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ปกครอง บุคคลอื่นภายในชุมชนที่เกี่ยวข้อง กระบวนการฝึกซ้อม

กระบวนการจัดกิจกรรม (สถานการณ์จำลอง)

ลำดับรายละเอียดกิจกรรม

๑. ครูเปิดวิดีโอสั้น ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์สึนามิในประเทศไทยและต่างประเทศ
ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=At-WkIXhpTY>
๒. คำถามกระตุ้นชวนคิด: “ถ้าเราอยู่ในเหตุการณ์นี้ เราจะทำอะไร
๓. นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ครูสุ่มเรียกนักเรียน
 - ครูให้นักเรียนสุ่มเรียกชื่อเพื่อนคนต่อไป (Chain Drill) เพื่อแสดงความคิดเห็น
 - ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาการเรียนรู้เกี่ยวกับสึนามิ
 - แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๔-๕ คน
๔. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำ Walk Rally โดยแต่ละกลุ่มเดินเวียนฐานศึกษาในหัวข้อ ดังนี้

ฐานที่ ๑ : สาเหตุของการเกิดสึนามิ

(<https://www.youtube.com/watch?v=EY๔ApY๔B๖Tc>)

ฐานที่ ๒ : การเอาตัวรอดเมื่อเผชิญกับภัยพิบัติสึนามิ

ข้อปฏิบัติตัวขณะเกิดสึนามิ

เมื่อได้ยิบสัญญาณเตือนภัยหรือสังเกตเห็นสิ่งบอกเหตุ

- ให้วิ่งหนีออกจากบริเวณพื้นที่เสี่ยงภัยสึนามิ ไปยังที่ปลอดภัยทันที เช่น ตึกสูงตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป สถานที่รวมตัวผู้หลบภัยตามเส้นทางหนีภัยสึนามิ
- ออกจากพื้นที่ชายหาด และอยู่ห่างจากลำคลองหรือแม่น้ำ และรีบไปยังพื้นที่ปลอดภัยที่สามารถไปถึงได้ง่าย
- อยู่ในที่ปลอดภัยจนกระทั่งได้รับแจ้งจากทางการว่าปลอดภัยแล้ว และระลึกไว้เสมอว่าสึนามิมีได้มากกว่า 1 ลูก
- ไม่ควรหลบอยู่ในรถยนต์ เนื่องจากสึนามิสามารถพัดพารถยนต์ไปกับคลื่นได้
- อย่าอยู่รอเพื่อบอกคนอื่น หรือรอดูคลื่น

ถ้าถูกพัดพาไปกับคลื่น

- พยายามว่ายน้ำไว้เท่าที่ทำได้
- พยายามมองหาสิ่งที่จะยึดเกาะไว้ให้ได้

ถ้าอยู่บนเรือ

- ถ้าอยู่บนเรือในทะเลระหว่างเกิดสึนามิ พยายามลอยเรืออยู่กลางทะเล อย่านำเรือเทียบท่าจนกว่าจะได้รับแจ้งจากทางการว่าปลอดภัยจากคลื่น
- ถ้าอยู่บนเรือที่จอดเทียบท่า หากมีเวลาพอให้นำเรือออกไปบริเวณน้ำลึก แต่ถ้าไม่มีเวลาพอให้ทิ้งเรือไว้ที่ท่าเรือ แล้วรีบอพยพไปยัง พื้นที่ปลอดภัยโดยเร็ว
- ติดต่อสอบถามข้อมูลจากท่าเรือถึงความปลอดภัยก่อนที่จะเดินทางกลับท่าเรือ

สิ่งบอกเหตุการเกิดสึนามิ

รู้สึกถึงแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว หรือได้รับแจ้งข่าวสารว่าเกิดแผ่นดินไหว ในพื้นที่ใกล้เคียง หากเราอยู่ในบริเวณ ใกล้ชายฝั่งทะเลให้ติดตามข่าวสาร อย่างใกล้ชิดเพราะอาจมีสึนามิตามมา

ระดับน้ำทะเลลดลงอย่างผิดปกติ ก่อน เกิดคลื่น นับเป็นสัญญาณเตือนว่าสึนามิ กำลังก่อตัวเข้าใกล้ชายฝั่ง ให้ออกจาก พื้นที่โดยด่วน

มองเห็นคลื่นเป็นกำแพง เมื่อมองเห็น ระลอกคลื่นก่อตัวเป็นกำแพงขนาดใหญ่ แสดงว่าสึนามิกำลังเดินทางเข้าปะทะ กับชายฝั่ง ให้รีบออกจากพื้นที่

๖. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเรียงภาพเหตุการณ์การเกิดสึนามิ
๗. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้น
๘. ครูสรุปเหตุการณ์การเกิดสึนามิสัญญาณเตือนภัยและการเอาตัวรอดเมื่อเผชิญกับภัย กระบวนการ

สรุปบทเรียนและสะท้อนคิด (Reflection)

๑. ครูเปิดสัญญาณเตือนภัยสึนามิสถานการณ์จำลองการเกิดเหตุการณ์สึนามิ
๒. นักเรียนวิ่งตามเส้นทางหนีภัยและรวมกลุ่มที่จุดรวมพล
๓. ครูตั้งคำถามสะท้อนคิด เช่น “สิ่งแรกที่ต้องทำเมื่อเกิดสึนามิ”

กิจกรรมที่ 3

เรียนรู้และป้องกันอันตราย
จากดินถล่ม

การฝึกอบรม “เรียนรู้และป้องกันอันตรายจากดินถล่ม”

วัตถุประสงค์การฝึกอบรม

๑. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยพิบัติดินถล่มได้ถูกต้อง
๒. เพื่อให้มีทักษะเผชิญเหตุจากดินถล่มได้ถูกต้องและเหมาะสม
๓. เพื่อให้มีความสามารถในการสังเกตสัญญาณเตือนภัยดินถล่มและเฝ้าระวังในพื้นที่เสี่ยง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม

๑. อุปกรณ์คู่มือเตรียมพร้อมรับดินถล่ม จาก http://mekhala.dwr.go.th/imgbackend/doc_file/document_๑๖๑๔๐๔.pdf
๒. แผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงดินถล่มในพื้นที่ชุมชนของตนเอง
๓. อุปกรณ์สื่อสารฉุกเฉิน (เครื่องขยายเสียงแบบพกพา/ วิทยุสื่อสาร/ นกหวีด/ กระดิ่ง/ โทรศัพท์)
๔. อุปกรณ์ในชุดอพยพฉุกเฉิน ได้แก่ ไฟฉาย อาหารกระป๋อง ไม้ขีดไฟ ชุดปฐมพยาบาล ชุดเครื่องนอน เอกสารสำคัญ เสื้อผ้าที่จำเป็น เชือก มีดพกพา เป็นต้น
๕. แบบจำลองพื้นที่เสี่ยงดินถล่มเพื่อการสาธิต สำหรับปฐมวัยและประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

ระยะเวลา จำนวน ๓ ชั่วโมง

บทบาทและขั้นตอนของการฝึกอบรม

ก่อนเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. กำหนดนโยบายและจัดทำแผนเผชิญเหตุดินถล่ม
๒. ควบคุมกำกับติดตามการจัดทำแผนเผชิญเหตุ
๓. จัดทำแผนที่เส้นทางอพยพและจุดรวมพลที่ปลอดภัย
๔. ประสานงานกับหน่วยงานด้านธรณีวิทยาและป้องกันภัย
๕. วางแผนการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุ

บทบาทของครู

๑. ร่วมจัดทำแผนเผชิญเหตุดินถล่มกับผู้บริหาร
๒. ให้ความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับดินถล่ม ดังนี้
 - ดินถล่มคืออะไร
 - ความรุนแรงและความเสียหายจากดินถล่ม
 - การรู้จักสัญญาณเตือนภัยดินถล่ม
 - การรู้จักเส้นทางอพยพและจุดรวมพล
 - การเตรียมกระเป๋าฉุกเฉินและการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

๓. ครูสอนให้นักเรียนสังเกตสัญญาณเตือนภัยธรรมชาติก่อนเกิดดินถล่ม ได้แก่

- มีฝนตกหนักหรือฝนตกต่อเนื่องเป็นเวลานาน
- มีน้ำไหลผ่านดินหรือไหลซึมจากใต้ดิน
- มีเสียงดังผิดปกติจากภูเขาหรือพื้นที่ลาดชัน เช่น เสียงดินแตก เสียงต้นไม้ล้ม
- น้ำในลำธารขุ่นหรือเปลี่ยนสี
- ต้นไม้ โครงสร้าง หรือรั้วเอียงผิดปกติ
- มีรอยแตกบนพื้นดินหรือบนถนน
- สัตว์แสดงพฤติกรรมผิดปกติ วังหนี หรือส่งเสียงร้อง

๔. ครูสอนวิธีปฏิบัติตนเพื่อเอาชีวิตรอดเมื่อเกิดดินถล่ม โดยใช้หลัก "รู้เร็ว หนีเร็ว อยู่ห่าง"

- รู้เร็ว: สังเกตสัญญาณเตือนภัย ติดตามข่าวสาร รับฟังการแจ้งเตือน
- หนีเร็ว: อพยพออกจากพื้นที่อันตรายที่มีสัญญาณเตือนภัย ไม่รอช้า ไม่กลับไปเก็บของ
- อยู่ห่าง: หลีกเลียงบริเวณที่เป็นทางไหลของดิน น้ำและเศษวัสดุ เช่น หุบเขา ร่องน้ำ

๕. ครูสาธิตวิธีการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ

- กรณีที่ ๑ อยู่ในอาคารและมีสัญญาณเตือนภัย
- กรณีที่ ๒ อยู่กลางแจ้งและกำลังเกิดดินถล่ม

๖. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของนักเรียน

๑. นักเรียนเรียนรู้เรื่องดินถล่ม ดังนี้

- ดินถล่มคืออะไร
- ความรุนแรงและความเสียหายจากดินถล่ม
- การรู้จักสัญญาณเตือนภัยดินถล่ม
- การรู้จักเส้นทางอพยพและจุดรวมพล
- การเตรียมกระเป๋าฉุกเฉินและการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

๒. นักเรียนเรียนรู้การสังเกตสัญญาณเตือนภัยธรรมชาติก่อนเกิดดินถล่ม ได้แก่

- มีฝนตกหนักหรือฝนตกต่อเนื่องเป็นเวลานาน
- มีน้ำไหลผ่านดินหรือไหลซึมจากใต้ดิน
- มีเสียงดังผิดปกติจากภูเขาหรือพื้นที่ลาดชัน เช่น เสียงดินแตก เสียงต้นไม้ล้ม
- น้ำในลำธารขุ่นหรือเปลี่ยนสี
- ต้นไม้ โครงสร้าง หรือรั้วเอียงผิดปกติ
- มีรอยแตกบนพื้นดินหรือบนถนน
- สัตว์แสดงพฤติกรรมผิดปกติ วังหนี หรือส่งเสียงร้อง

๓. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติดินถล่มและแผนเผชิญเหตุของสถานศึกษา
๒. ร่วมฝึกซ้อมตามแผนเผชิญเหตุ
๓. เตรียมแผนรับมือเมื่อเกิดดินถล่มของครอบครัว
๔. สังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในพื้นที่เสี่ยง

ระหว่างเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. เป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์และอำนวยความสะดวกให้เป็นไปตามแผนเผชิญเหตุดินถล่ม
๒. ประกาศเตือนภัยและสั่งอพยพทันทีเมื่อมีความเสี่ยง
๓. สื่อสารผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางที่หลากหลาย
๔. ดูแลความปลอดภัยของบุคลากรและนักเรียน

บทบาทของครู

๑. ควบคุมนักเรียนให้เป็นไปตามแผนเผชิญเหตุและเลือกใช้ทักษะจำเป็นในการเอาตัวรอดให้เหมาะสมกับสถานการณ์

- กรณีที่ ๑ อยู่ในอาคารและมีสัญญาณเตือนภัย เมื่อได้รับสัญญาณเตือนภัยขณะอยู่ในอาคารให้ปฏิบัติดังนี้

○ อย่าตื่นตระหนก และรักษาความสงบ ครูควรพูดด้วยน้ำเสียงมั่นคงเพื่อให้เด็ก ๆ รู้สึกปลอดภัย

○ ปิดแหล่งพลังงาน (หากทำได้) ให้ปิดแก๊ส ไฟฟ้า และน้ำประปา

○ รวมกลุ่มนักเรียนทันที จัดให้เด็กๆ เข้าแถวตามที่ได้ฝึกซ้อมไว้ และตรวจนับจำนวนให้ครบ

○ นำสิ่งของจำเป็น หยิบชุดอุปกรณ์ฉุกเฉินที่เตรียมไว้ เช่น น้ำดื่ม อาหาร สำรอง ไฟฉาย วิธูปแบบใช้ถ่าน และชุดปฐมพยาบาล

○ อพยพตามเส้นทางที่กำหนด ใช้เส้นทางอพยพที่ปลอดภัยที่สุดไปยังจุดรวมพลที่กำหนดไว้

○ หลีกเสี่ยงพื้นที่ลาดชันและใกล้แม่น้ำหรือลำธาร

○ ปฏิบัติตามคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ ฟังข้อมูลจากวิทยุหรือเจ้าหน้าที่ฉุกเฉินในพื้นที่

• กรณีที่ ๒ อยู่กลางแจ้งและกำลังเกิดดินถล่ม หากอยู่กลางแจ้งและสังเกตเห็นว่ากำลังเกิดดินถล่ม ให้ปฏิบัติดังนี้

○ สังเกตสัญญาณเตือน เช่น เสียงดังคล้ายฟ้าร้อง ต้นไม้เอียง รอยแตกในดิน หรือน้ำขุ่นผิดปกติ

○ วิ่งออกจากเส้นทางดินถล่มโดยเร็วที่สุด วิ่งขวางทิศทางดินถล่มไปยังที่สูงหรือด้านข้างของเส้นทางดินถล่ม

○ ถ้าไม่สามารถหนีได้ ให้หมอบลงต่ำในท่าเหมือนลูกบอล ปกป้องศีรษะด้วยแขน

○ หลีกเลียงพื้นที่อันตราย อย่าวิ่งลงไปในที่ต่ำ หุบเขาหรือลำธาร เพราะดินโคลนอาจไหลมาตามเส้นทางเหล่านั้น

○ รวมกลุ่ม ครูควรพยายามรวมนักเรียนไว้ด้วยกันและตรวจนับจำนวน

○ มุ่งไปยังจุดปลอดภัย นำนักเรียนไปยังจุดรวมพลที่กำหนดไว้หรือพื้นที่สูง

○ สื่อสารกับผู้ปกครองให้เข้าใจเพื่อคลายความกังวลเกี่ยวกับบุตรหลาน

บทบาทของนักเรียน

๑. ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูอย่างเคร่งครัด

๒. เดินอพยพอย่างเป็นระเบียบตามเส้นทางที่กำหนด

๓. ไม่กลับเข้าไปในอาคารหรือพื้นที่อันตราย

๔. อยู่ในจุดรวมพลจนกว่าจะได้รับแจ้ง

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. รับนักเรียนกลับบ้านตามระบบที่โรงเรียนกำหนด

๒. ให้ช่วยเหลือในการอพยพตามความเหมาะสม

๓. แจ้งเตือนผู้อื่นในชุมชนให้อพยพ

๔. ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด

หลังเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. สั่งการให้สำรวจความเสียหาย ดำเนินการช่วยเหลือเบื้องต้นและรายงานไปยังหน่วยงานต้นสังกัดโดยเร็ว

๒. จัดการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นผู้ที่ได้รับผลกระทบ

๓. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความมั่นใจและอำนวยความสะดวกแก่ครูนักเรียนและผู้ปกครอง

๔. ทบทวนและปรับปรุงแผนเผชิญเหตุดินถล่ม

บทบาทของครู

๑. สำรวจตัวเองและคนรอบข้างว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่ โดยให้ทำการปฐมพยาบาลขั้นต้นก่อน

๒. ประเมินสภาพจิตใจของนักเรียน

๓. ให้ออกจากบริเวณที่สายไฟขาด และวัสดุสายไฟพาดถึง

๔. สำรวจความเสียหายของท่อส้วมและท่อน้ำทิ้งก่อนใช้งาน

๕. จัดกิจกรรมบำบัดความเครียดและความกังวล
๖. ถอดบทเรียนจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
๗. ติดตามนักเรียนที่ได้รับผลกระทบ

บทบาทของนักเรียน

๑. รายงานอาการบาดเจ็บหรือความผิดปกติ
๒. ช่วยเหลืองานตามความเหมาะสมกับวัย
๓. แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้สึก
๔. ถ่ายทอดความรู้ในการเอาตัวรอดแก่คนในครอบครัว
๕. มีส่วนร่วมในกิจกรรมฟื้นฟู
๖. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. ดูแลสภาพจิตใจของบุตรหลาน
๒. มีส่วนร่วมในการฟื้นฟูชุมชน
๓. ร่วมกันปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อลดความเสี่ยง
๔. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังเหตุในชุมชนติดต่อรับนักเรียนตามมาตรการที่สถานศึกษากำหนด

กิจกรรมที่ 4

น้ำมาท่วมไว :
อยู่รอดปลอดภัยในอุทกภัย

การฝึกอบรม “น้ำมา ท่วมไว : อยู่รอดปลอดภัยในอุทกภัย”

วัตถุประสงค์การฝึกอบรม

๑. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยพิบัติ อุทกภัย ได้ถูกต้อง
๒. เพื่อให้มีทักษะเผชิญเหตุจากอุทกภัยได้ถูกต้องและเหมาะสม

อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม

๑. สิ่งของต่าง ๆ เช่น เสื้อชูชีพ ผลไม้ อาหารกล่อง กล่อง พัดลม กระเป๋าเดินทาง ยา ฯลฯ
๒. แผ่นประชาสัมพันธ์เตรียมความพร้อมการเกิดอุทกภัย
๓. วิทยุสื่อสาร/โทรศัพท์
๔. สื่อวีดิทัศน์จำลองสถานการณ์อุทกภัย

<https://www.youtube.com/watch?v=๙BmDfRqFnNQ>

๕. กล่องปฐมพยาบาล
๖. แผ่นประชาสัมพันธ์เรื่องการปฐมพยาบาลจากสัตว์, มีพิษการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
๗. วิทยุสื่อสาร/โทรศัพท์
๘. สื่อวีดิทัศน์การปฐมพยาบาลจากสัตว์มีพิษ

<https://www.youtube.com/watch?v=lulvXQYi๑sc>

ระยะเวลา จำนวน ๓ ชั่วโมง

บทบาทและขั้นตอนของการฝึกอบรม

ก่อนเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของครู

๑. ร่วมจัดทำแผนเผชิญเหตุอุทกภัยกับผู้บริหาร
๒. ให้ความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียน
๓. ทำการสำรวจการเดินสายไฟที่จะเกิดอันตรายในเหตุอุทกภัย
๔. เตรียมอุปกรณ์สำหรับวัดกระแสไฟ เช่น ไขควงวัดไฟ
๕. เตรียมอุปกรณ์ฉุกเฉินในโรงเรียน เช่น วิทยุสื่อสาร เสื้อชูชีพ เชือก ไฟฉาย อาหารสำรอง ยา

สามัญ ยาสำหรับเด็ก

๖. ฝึกอบรมและฝึกฝนนักเรียนให้เกิดทักษะเผชิญเหตุ อุทกภัย
๗. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของนักเรียน

๑. นักเรียนเรียนรู้เรื่องอุทกภัย ดังนี้
 - อุทกภัยคืออะไร

- ความรุนแรงและความเสียหายจากอุทกภัย
- การรู้จักเส้นทางอพยพ
- ทราบจุดเสี่ยงอันตรายด้านไฟฟ้าและห้ามเข้าใกล้บริเวณใด
- แจ้งจุดรวมพลในบริเวณที่โรงเรียนกำหนด
- การเตรียมกระเป๋าฉุกเฉิน “ถุงวิเศษต้านอุทก” โดยให้นักเรียนเลือกสิ่งของจำเป็นใน

การเอาชีวิตรอดในการเกิดอุทกภัยโดยครูจะให้นักเรียนเลือกของจำเป็น ไม่เกิน ๗ ชิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดและการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น

๒. นำเสนอวีดิทัศน์สั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนเห็นความรุนแรงแต่ละระดับของอุทกภัย

ระหว่างเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. เป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์และอำนวยความสะดวกให้เป็นไปตามแผนเผชิญเหตุ
๒. มอบหมายคุณครูให้ดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง
๓. ประชาสัมพันธ์และรายงานสถานการณ์ช่องทางการติดต่อผู้ปกครอง LINE/Facebook
๔. ติดต่อประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้การช่วยเหลือ

บทบาทของครู

๑. ครูแจ้งจำนวนนักเรียนควบคุมนักเรียนให้เกิดความสงบ
๒. ครูแจ้งนักเรียนและทำการตัดกระแสไฟ
๓. ขนย้ายนักเรียนขึ้นสูงพื้นที่ปลอดภัย เช่น อาคารที่แข็งแรง และอยู่ในที่สูงพื้นระดับน้ำที่เคยท่วมมาก่อน
๔. ครูเฝ้าระวังสัตว์มีพิษที่จะเกิดอันตรายกับนักเรียนได้
๕. ครูติดตามเหตุการณ์อย่างใกล้ชิด เช่น สังเกตลมฟ้าอากาศ และติดตามคำเตือนเกี่ยวกับ ลักษณะอากาศจากกรมอุตุนิยมวิทยา
๖. ครูเตรียมพร้อมที่จะอพยพไปในที่ปลอดภัยเมื่อสถานการณ์จวนตัว หรือปฏิบัติตามคำแนะนำของทางราชการ

บทบาทของนักเรียน

๑. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของคุณครู
๒. นักเรียนหลีกเลี่ยงการเข้าใกล้ปลั๊กไฟและเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ถูกน้ำท่วม
๓. นักเรียนเคลื่อนย้ายไปยังอาคารที่แข็งแรงและอยู่ในที่สูงพื้นระดับน้ำที่เคยท่วมมาก่อน
๔. นักเรียนไม่ควรเดินในบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ ตามลำพัง เช่น เข้าห้องน้ำ ควรมีครูดูแล
๕. นักเรียนไม่ควรเล่นน้ำหรือว่ายน้ำเล่นในขณะน้ำท่วม

๖. นักเรียนระวังสัตว์มีพิษที่หนีน้ำท่วมขึ้นมาอยู่บนอาคารเรียนหรือที่อยู่อาศัย และหลังคาเรือน เช่น ภู แมลงป่อง ตะขาบ เป็นต้น

๗. นักเรียน รับฟังเหตุการณ์อย่างใกล้ชิด เช่น สังเกตลมฟ้าอากาศ และติดตามคำเตือนเกี่ยวกับ ลักษณะอากาศจากกรมอุตุนิยมวิทยาจากคุณครูและผู้ปกครอง

๘. นักเรียนเตรียมพร้อมที่จะอพยพไปในที่ปลอดภัยเมื่อสถานการณ์จวนตัว หรือปฏิบัติตาม คำแนะนำของทางราชการ

บทบาทของครู

๑. ช่วยฟื้นฟูห้องเรียน : ทำความสะอาดห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกับนักเรียน

๒. ประเมินความพร้อมของนักเรียน : ตรวจสอบสภาพจิตใจและความพร้อมของนักเรียนในการ เรียน

๓. สอดแทรกการเรียนรู้: ใช้เหตุการณ์น้ำท่วมเป็นกรณีศึกษาในการเรียนรู้ เช่น เรื่องสิ่งแวดล้อม ภัย ธรรมชาติ หรือการป้องกันภัย

๔. ช่วยให้คำปรึกษา : หากนักเรียนประสบปัญหาทางจิตใจ ให้การดูแลเบื้องต้นหรือส่งต่อ ผู้เชี่ยวชาญ

บทบาทของนักเรียน

๑. ร่วมแรงร่วมใจ : ช่วยกันทำความสะอาดโรงเรียน และฟื้นฟูอุปกรณ์การเรียนที่เสียหาย

๒. ดูแลสุขภาพตนเอง : ป้องกันโรคที่มากับน้ำ เช่น โรคน้ำกัดเท้า หรือไข้เลือดออก

๓. ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง : ระวังเศษวัสดุหรือไฟฟ้ารั่วในโรงเรียน

๔. เรียนรู้จากประสบการณ์: ซึมซับบทเรียนจากภัยพิบัติเพื่อเตรียมตัวรับมือในอนาคต

๕. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. ดูแลสุขภาพลูกหลาน ให้รับประทานอาหารที่สะอาด พักผ่อนเพียงพอ

๒. สนับสนุนการเรียนรู้ ช่วยนักเรียนทบทวนบทเรียน และส่งเสริมจิตใจ สื่อสารกับโรงเรียน เพื่อ ติดตามข่าวสารและให้ความร่วมมือในกิจกรรมฟื้นฟูปลูกฝังความเข้าใจ เกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

๓. การเตรียมตัว และการใช้ชีวิตอย่างปลอดภัย

กิจกรรมที่ 5

ไฟลุกลามกลางพงไพร :
ป้องกันและรับมือไฟป่า

การฝึกอบรม “ไฟลุกลามกลางพงไพร : ป้องกันและรับมือไฟป่า”

วัตถุประสงค์การฝึกอบรม

๑. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยพิบัติ ไฟป่าได้ถูกต้อง
๒. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะเผชิญเหตุจากไฟป่าได้ถูกต้องและเหมาะสม

อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม

๑. ภาพประกอบเกี่ยวกับสัตว์ป่าที่เผชิญกับไฟป่า
๒. เครื่องมือสื่อสาร เช่น สัญญาณเตือน ธงนำอพยพ โทรโข่ง ฯลฯ
๓. กระเป๋าสัมภาระพยาบาล
๔. เครื่องมือดับเพลิง
๕. อุปกรณ์ทำแนวกันไฟ
๖. ผ้าปิดจมูกหรือหน้ากากกันควัน
๗. สื่อการเรียนการสอน เช่น วีดิทัศน์ไฟป่า ภัยร้ายจากธรรมชาติ เป็นต้น

ระยะเวลา จำนวน ๓ ชั่วโมง

บทบาทและขั้นตอนของการฝึกอบรม

ก่อนเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. กำหนดนโยบายและจัดทำแผนเผชิญเหตุไฟป่า
๒. ควบคุมกำกับติดตามให้เป็นไปตามแผนเผชิญเหตุของสถานศึกษา
๓. วางแผนการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุ
๔. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของครู

๑. ให้ความรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียน เรื่อง รู้จักไฟป่าและวิธีป้องกันตนเอง
๒. ฝึกอบรมและฝึกฝนนักเรียนให้เกิดทักษะเผชิญเหตุไฟป่า
๓. สำรวจพื้นที่เสี่ยง หากพบพื้นที่เสี่ยงให้ดำเนินการจัดทำแนวกันไฟป่า
๔. จัดเตรียมกระเป๋าสัมภาระพยาบาล
๕. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของนักเรียน

๑. นักเรียนเรียนรู้เรื่องไฟป่า ดังนี้
 - นักเรียนดูวีดิทัศน์การ์ตูน ไฟป่า ภัยร้ายจากธรรมชาติ

(<https://www.youtube.com/watch?si=CxJHnMieuDMb๕๒IG&v=qxZjOKMP๕Yk&feature=youtu.be>)

๒. นักเรียนเรียนรู้การปฏิบัติตัวเบื้องต้นเมื่อพบไฟฟ้า มีวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

- ฝึกท่อง “พบไฟ บอกผู้ใหญ่ ไม่เข้าใกล้ หนีให้ไกล”
- ฝึกการแจ้งผู้ใหญ่ผ่านบทบาทสมมติ
- เรียนรู้การปิดจุกด้วยผ้าเมื่อมีควัน

๓. การรู้จักเส้นทางอพยพ

๔. แจ้งจุดรวมพลในบริเวณที่โรงเรียนกำหนด

๕. ฝึกซ้อมแผนอพยพการเดินทางตามแถวอย่างระเบียบเมื่อต้องอพยพ

๖. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติ เรื่อง ไฟฟ้าและแผนเผชิญเหตุของสถานศึกษา
๒. ร่วมฝึกซ้อมตามแผนเผชิญเหตุไฟฟ้า
๓. สำรวจพื้นที่เสี่ยงเกิดเหตุภัยพิบัติ
๔. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

ระหว่างเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. เป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์และอำนวยความสะดวกให้เป็นไปตามแผนเผชิญเหตุ
๒. สื่อสารผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางที่หลากหลาย

บทบาทของครู

๑. ควบคุมนักเรียนให้เป็นไปตามแผนเผชิญเหตุและเลือกใช้ทักษะจำเป็นในการเอาตัวรอดให้เหมาะสมกับสถานการณ์
๒. สื่อสารกับผู้ปกครอง

บทบาทของนักเรียน

๑. นักเรียนปฏิบัติตน ดังนี้
 - นักเรียนปฏิบัติตามหลัก “พบไฟ บอกผู้ใหญ่ ไม่เข้าใกล้ หนีให้ไกล”
 - เมื่อพบไฟฟ้า ให้นักเรียนแจ้งไปยังครู หรือผู้ปกครองที่อยู่ใกล้
 - หากอยู่ในเหตุการณ์ไฟไหม้ป่า ให้ตั้งสติ ไม่ตื่นตระหนก ให้ใช้ผ้าชุบน้ำปิดจุกเมื่อมีควัน หากที่หลบไฟฟ้า และพาตัวเองไปอยู่ในทิศทางเหนือลมที่ใกล้ที่สุด
 - หลีกเลี่ยงการเข้าใกล้พื้นที่ที่มีวัสดุที่ติดไฟได้ง่าย

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. รับฟังการสื่อสารจากสถานศึกษาและไม่ตื่นตระหนก

หลังเกิดภัยพิบัติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. สั่งการให้สำรวจความเสียหาย ดำเนินการช่วยเหลือเบื้องต้น และรายงานไปยังหน่วยงานต้นสังกัดโดยเร็ว
๒. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความมั่นใจและอำนวยความสะดวกแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง
๓. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของครู

๑. ครูสำรวจนักเรียนว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่ หากมีนักเรียนได้รับบาดเจ็บให้ทำการปฐมพยาบาลขั้นต้นก่อน
๒. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของนักเรียน

๑. สำรวจตนเองว่าได้รับบาดเจ็บหรือไม่ หากได้รับบาดเจ็บให้ทำการปฐมพยาบาลขั้นต้นก่อน
๒. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. ติดต่อรับนักเรียนตามมาตรการที่สถานศึกษากำหนด
๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าให้ความช่วยเหลือและเตรียมสถานที่ที่มีความปลอดภัยแข็งแรงและกว้างขวางพอสำหรับคนจำนวนมาก
๓. ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

บทบาทของโรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓

โรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี ๓ เป็นหน่วยงานที่เผชิญเหตุความปลอดภัย จึงมีความสำคัญในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยตลอดจนการลดระดับความรุนแรงของภัยที่จะเกิดโดยตรงขึ้น ระบุเหตุการณ์ ความไม่ปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่ปลอดภัย มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

๑. ซักซ้อมแผนเผชิญเหตุตามปฏิทินแผนปฏิบัติการ

๒. เมื่อเกิดเหตุความปลอดภัยหรือรับแจ้งเหตุจากระบบ MOE Safety Center สามารถแจ้งเหตุได้ ๔ ช่องทางดังนี้ Application MOE Safety Center, Website www.moesafetycenter.com, LINE@MOESafetyCenter หรือที่ Call Center ๐๒-๑๒๖-๖๕๖๕

๓. สถานศึกษาและคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นประเมินปัญหาสถานการณ์ เพื่อระบุเหตุการณ์ความปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหา

๔. รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และรายงานในระบบ MOE Safety Center

๕. ระบุเหตุการณ์ความปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหา ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกัน แก้ไขปัญหา

๖. คຸ້ມครอง ດູແລຊ່ວຍເລື່ອແກ້ໄຂ ແລະເຍື່ອຍາ ນັກຮຽນ ຄູ່ແລະບຸກຄລາກທາງການສຶກສາຮາຍກຣຸນີ

๗. ดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ให้คำปรึกษา

๘. สรุปผล รายงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และจัดทำสารสนเทศผลการดำเนินงาน

แผนซ้อมเผชิญเหตุ

๑. กิจกรรมซ้อมดับเพลิง

๑.๑ ตรวจสอบสภาพถังดับเพลิง

๑.๒ ประสานงานหน่วยกู้ภัย เรารักทำแพ ตำบลทำแพ อำเภอทำแพ สาธิตการดับเพลิงจากหัวถังแก๊ส สาธิตการใช้ถังดับเพลิง

๑.๓ กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๖ ครูและบุคลากรทางการศึกษา

๒. กิจกรรมการช่วยเหลือโดยวิธีการ CPR ปฐมพยาบาลผู้ป่วยที่กำลังจะหยุดหายใจ

๒.๑ ประสานงานหน่วยกู้ภัย เรารักทำแพ ตำบลทำแพ อำเภอทำแพ สาธิตให้ความรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ด้วยวิธีการ CPR

๒.๒ กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ ครูและบุคลากรทางการศึกษา

๓. กิจกรรมซ้อมการเผชิญเหตุจากผู้ร้ายพกพาอาวุธเข้ามาในโรงเรียน

๓.๑ ประชุมวางแผนรูปแบบการซักซ้อมการเผชิญเหตุจากผู้ร้ายพกพาอาวุธเข้ามาในโรงเรียน โดยประสานงานกับสถานีตำรวจอำเภอท่าแพ โรงพยาบาลท่าแพ ครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน กำหนดผู้รับผิดชอบ และเส้นทางการหลบหนี

- เมื่อรับรู้การประสบเหตุ ครูผู้รับทราบกตกริ่งสัญญาณ ๓ ครั้ง เรียกนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาวิ่งเข้าห้องเรียน

- กำหนดครูผู้ดูแล ในแต่ละชั้นจัดนักเรียนเข้าหลบในที่ปลอดภัยในห้องเรียน ปิด ประตู หน้าต่าง นำวัตถุหนักปิดประตู

- แจ้งผู้บริหาร ประสานศูนย์ฉุกเฉิน โทร. ๑๖๖๙

- หลังเกิดตรวจสอบนักเรียน ดูแล ช่วยเหลือ ด้านร่างกาย และจิตใจแจ้งผู้ปกครอง นักเรียน

- แจ้งต้นสังกัด และรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และรายงานในระบบ MOE Safety Center

- สรุปผล รายงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และจัดทำสารสนเทศผลการ

ดำเนินงาน

(นางสาวศิริานิจ หลังแดง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสมาคมเลขาณุกการสตรี ๓

รายชื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ชื่อหน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ	บทบาท/หน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ในโรงเรียน
รพ.สต.บ้านทางยาง	๐๗๔-๗๘๗๐๓๙	การปฐมพยาบาลเบื้องต้น, การดูแลสุขภาพ
รพ.ท่าแพ	๐๗๔-๗๘๗๔๔๒	การรักษาพยาบาลฉุกเฉินและทั่วไป
สำนักงานสาธารณสุขอ.ท่าแพ	๐๗๔-๗๘๗๐๓๙	การควบคุมโรค, การส่งเสริมสุขภาพ
สภ.ท่าแพ	๐๗๔-๗๘๗๐๕๖	การรักษาความปลอดภัย, การบังคับใช้กฎหมาย
นักจิตวิทยา รพ.สตูล	๐๗๔-๗๒๓๕๐๐	การให้คำปรึกษา, การดูแลสุขภาพจิต
ศูนย์ฉุกเฉิน	๐๗๔-๗๒๒๑๒๑	การแพทย์ฉุกเฉิน
ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC)	๑๓๐๐	การช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ จ.สตูล	๐๗๔-๗๑๑๓๗๕	การคุ้มครองเด็ก, การช่วยเหลือครอบครัว
บ้านพักเด็กและครอบครัว จ.สตูล	๐๗๔-๗๗๒๐๖๘	การดูแลเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือ
อบต.สาคร	๐๗๔-๗๑๐๙๗๓	การสนับสนุนด้านสาธารณสุขโรค, การช่วยเหลือในพื้นที่
สำนักงานปศุสัตว์ อ.ท่าแพ	๐๘๑-๗๔๘๖๙๔๑	การควบคุมสัตว์ที่เป็นอันตราย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสตูล	๐๗๔-๗๒๑๓๘๐	การกำกับดูแลโรงเรียน, การสนับสนุนด้านนโยบาย
สถานีดับเพลิง	๐๗๔-๗๕๒๔๕๗	การป้องกันและระงับอัคคีภัย
หน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัย	๐๗๔-๗๑๑๐๐๘	การจัดการภัยพิบัติ

ภาคผนวก

คำสั่งโรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี ๓

ที่ ๑๐/๒๕๖๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยในสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๙

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ในด้านการจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย ดังนี้ ๑.๑ การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย ๑.๒ เร่งรัดความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่นๆ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่างๆ อย่างเข้มข้น รวมทั้งดำเนินการศึกษาวิจัย วิเคราะห์ วิจัย ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการ และแสวงหาสถานศึกษาที่ดำเนินการได้ดีเยี่ยม (Best Practice) เพื่อปรับปรุง พัฒนา และขยายผลต่อไป ๑.๓ เร่งปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้างภูมิคุ้มกันควบคู่กัน การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเชิงบวก และสร้างสรรค์ พร้อมทั้งหาแนวทางวิธีการปกป้องคุ้มครองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ๑.๔ เสริมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และ ๑.๕ พัฒนาศักยภาพและการทำงานของหน่วยงานด้านความปลอดภัยที่มีอยู่ในทุกหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินการอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๙ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๗ จึงขอแต่งตั้งผู้มีรายชื่อเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยในสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๙ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑. นายฮาหมัด	หมาดเต๊ะ	ประธานกรรมการสถานศึกษา	ประธานกรรมการ
๑.๒. นายอาเสด	กุลโรจนศิริ	กรรมการสถานศึกษา	รองประธานกรรมการ
๑.๓. นายสะหมิ	บารา	กรรมการสถานศึกษา	กรรมการ
๑.๔. นางสาวศิริานิจ	หลังแดง	ผู้อำนวยการโรงเรียน	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดทำแผนเผชิญเหตุ แนวทางการแก้ไขปัญหา และกำกับติดตามการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

๒. แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยในสถานศึกษา

๒.๑. นางสาวศิราณี	หลังแดง	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒.๒ นายฮามาด	หมาดเต๊ะ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๕	รองประธานกรรมการ
๒.๓ นางยอณัติ	อุเส็น	กรรมการสถานศึกษา	กรรมการ
๒.๔ นายสันติภาพ	เหย็บราเย็น	กรรมการสถานศึกษา	กรรมการ
๒.๕ นายดลทิพ	หมื่นคลาน	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	กรรมการ
๒.๖ นายหมาดกาเซ็ม	มันตุเต๊ะ	กรรมการสถานศึกษา	กรรมการ
๒.๗ นางชามีลา	หลังชาย	ครูประจำชั้นอนุบาล ๒	กรรมการ
๒.๘ นางสุรีย์	หนิมุสา	ครูประจำชั้นอนุบาล ๓	กรรมการ
๒.๙ นางสาวชลดา	ดาหมาด	ครูประจำชั้น ป.๑	กรรมการ
๒.๑๐ นางสาวยาวารี	แซะอาหลี	ครูประจำชั้น ป.๒	กรรมการ
๒.๑๑ นางสาวสุดา	เหมนะ	ครูประจำชั้น ป.๓	กรรมการ
๒.๑๒ นางพรทิพย์	หลังยาหน่าย	ครูประจำชั้น ป.๔	กรรมการ
๒.๑๓ นางนิศาชล	กาซอ	ครูประจำชั้น ป.๕	กรรมการ
๒.๑๔ นางสาวธัญญลักษณ์	คงแดง	ครูประจำชั้น ป.๖	กรรมการ
๒.๑๕ นางพิณณา	เรืองรักษ์	ครูโรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี ๓	กรรมการ
๒.๑๖ ว่าที่ร้อยตรี เจตพล	หวั่นเก	ครูโรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี ๓	กรรมการ
๒.๑๗ นางสาวอภิญญา	ทองสีสัน	ครูอัตราจ้าง	กรรมการ
๒.๑๘ นายศิริศักดิ์	ใบนาหรี	นักการภารโรง	กรรมการ
๒.๑๙ เด็กหญิงกรณิกา	ลิมศรีพุทธ	ประธานสภานักเรียน	กรรมการ
๒.๒๐ นายอุสหมาน	หมาดหวัง	ครูโรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี ๓	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ กำหนดแนวทางการดำเนินงาน เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุน กำกับ ติดตาม ดูแล แก้ไขปัญหาที่ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินงานตามแผนเผชิญเหตุเมื่อเกิดความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษาทุกรูปแบบ อย่างเคร่งครัดจึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ตามขอบข่ายอำนาจหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายโดยเคร่งครัด

ขอให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย หากมีปัญหาหรือมีอุปสรรคใด ๆ ให้รายงานให้ผู้บริหารสถานศึกษาทราบทันที

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นางสาวศิราณี หลังแดง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี ๓

โรงเรียนสมาคมเลขาธิการสตรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล

ประจำปีการศึกษา
๒๕๖๔